

MIESIĘCZNIK SPOŁECZNOŚCI AKADEMICKIEJ

Uniwersytet Zielonogórski

3 | 251

MARZEC 2018
ISSN 1644-7867

Uniwersytet Zielonogórski
na **Targach Edukacyjnych**
„ABSOLWENT”
w Zielonej Górze

4-7 marca 2018
Zielona Góra
TARGI EDUKACYJNE
„ABSOLWENT 2018”

FOT. MAMERT JANION

FOT. MONIKA RUTKOWSKA

targi pracy

14 marca 2018 r.

W numerze:

DARIA KORONA / Z obrad Senatu **4**

DARIA KORONA / Zarządzenia JM Rektora **5**

Nominacja profesorska
Prof. dr hab. Andrzej Tuchowski **6**

Nowa habilitacja
PAWEŁ SIKORA / dr hab. Arkadiusz Wudarski **6**

JOANNA MARKIEWICZ-STANNY / Odznaczenie
Senatu RP dla prof. Andrzeja Bisztygi z WPA **7**

EWA SAPEŃKO / Wydział Lekarski UZ
zarejestrowany w World Directory of Medical
Schools **8**

EWA SAPEŃKO / Dotacja dla kierunku lekarskiego **9**

Prof. Halina Paluszkiwicz nowym dziekanem
WPIA **10**

MAŁGORZATA RATAJCZAK-GULBA / Targi
Edukacyjne **12**

LILIA SMOŁA / Targi Pracy 2018 **13**

Granty dla humanistów **14**

JOANNA KULIŃSKA / Od informacji do innowacji.
Zapraszamy do Biblioteki Uniwersyteckiej! **15**

WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE

Wydział Artystyczny **17**

Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii
Środowiska **24**

Wydział Ekonomii i Zarządzania **27**

Wydział Humanistyczny **27**

Wydział Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki **31**

Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii **31**

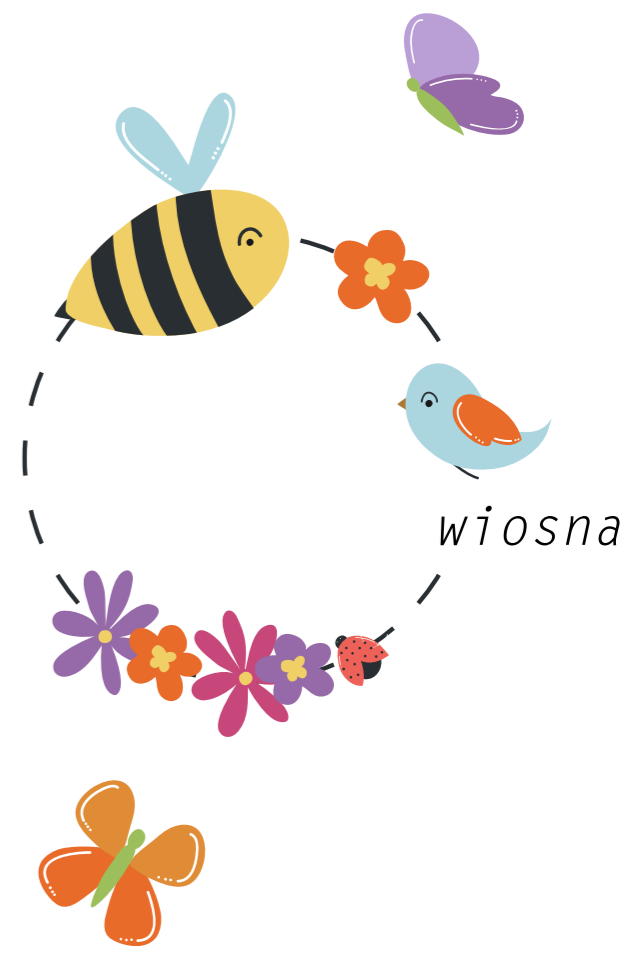
Wydział Mechaniczny **34**

Wydział Prawa i Administracji **36**

MAŁGORZATA SZCZEPANIAK / Centrum
Przedsiębiorczości i Transferu Technologii UZ **37**

MAŁGORZATA SZCZEPANIAK, PIOTR KARENDAŁ
/ Czym jest teoria rozwiązywania innowacyjnych
zadań (TRIZ) i gdzie ją zastosować? **38**

EWA POPIŁKA / Nowości Wydawnicze **39**

REDAKTOR NACZELNA — EWA SAPEŃKO
WSPÓLPRACA — ROMAN BAJOR, ANETTA BARSKA, TOMASZ BELICA, MAREK DANKOWSKI, MICHAŁ DOLIĞALSKI, RENATA GROCHOWAŁSKA, DOROTA HEBISZ, DARIA KORONA, POŁA KULECZKA, KATARZYNA KWIECIEŃ-DŁUGOSZ, ALICJA LEWICKA-SZCZEGÓŁA, JOANNA MARKIEWICZ-STANNY, MAGDALENA STECIĄG, JOACHIM SYGA, JANINA WALLIS

PROJEKT GRAFICZNY — LUCYNA ANDRZEJEWSKA
LAMANE KOMPUTEROWE — LUCYNA ANDRZEJEWSKA

WYDANIE INTERNETOWE — <http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jarośniński

ZDJĘCIA — KAZIMIERZ ADAMCZEWSKI

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniami autorów i nie zawsze są zgodne ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni. Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych. Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów, ich skracania i adiustacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za zamieszczone informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Nakład: 500 egz.
Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego

UNIWERSYTET
ZIELONOGÓRSKI
REDAKCJA
ul. Licealna 9
65-417 Zielona Góra
tel. 68 328 2593, ~2592
miesiecznikUZ@uz.zgora.pl

Z OBRAD SENATU

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 31 stycznia 2018 r. podjął następujące uchwały:

Nr 223 w sprawie wystąpienia o przyznanie uprawnienia do prowadzenia studiów pierwszego stopnia na kierunku *ratownictwo medyczne* i określenia efektów kształcenia dla tego kierunku.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 223 z dnia 31 stycznia 2018 r.

Nr 224 w sprawie wystąpienia o przyznanie uprawnienia do prowadzenia studiów drugiego stopnia na kierunku *logistyka* i określenia efektów kształcenia dla tego kierunku.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 224 z dnia 31 stycznia 2018 r.

Nr 225 w sprawie utworzenia studiów pierwszego stopnia na kierunku *geoinformatyka i techniki satelitarne* i określenia efektów kształcenia dla tego kierunku.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 225 z dnia 31 stycznia 2018 r.

Nr 226 w sprawie utworzenia studiów pierwszego stopnia na kierunku *zarządzanie gospodarką komunalną* i określenia efektów kształcenia dla tego kierunku.

Senat podjął uchwałę nr 226 z dnia 31 stycznia 2018 r.

Nr 227 w sprawie utworzenia na Wydziale Ekonomii i Zarządzania studiów podyplomowych *Pozyskiwanie funduszy Unii Europejskiej - praktyczne aspekty* i określenia efektów kształcenia dla tych studiów.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 227 z dnia 31 stycznia 2018 r.

Nr 228 zmieniająca uchwałę nr 95 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 31 maja 2017 r. w sprawie przyjęcia warunków i trybu rekrutacji na studia wyższe w roku akademickim 2018 /2019.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 228 z dnia 31 stycznia 2018 r.

Nr 229 zmieniająca uchwałę nr 19 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 26 października 2016 r. w sprawie powołania Komisji ds. kształcenia.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 229 z dnia 31 stycznia 2018 r.

Nr 230 zmieniająca uchwałę nr 18 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 26 października 2016 r. w sprawie powołania Komisji ds. budżetu i finansów.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 230 z dnia 31 stycznia 2018 r.

Nr 231 zmieniająca uchwałę nr 20 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 26 października 2016 r. w sprawie powołania Komisji ds. nauki.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 231 z dnia 31 stycznia 2018 r.

Nr 232 zmieniająca uchwałę nr 21 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 26 października 2016 r. w sprawie powołania Komisji ds. studenckich.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 232 z dnia 31 stycznia 2018 r.

Nr 233 zmieniająca uchwałę nr 22 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 26 października 2016 r. w sprawie powołania Komisji dyscyplinarnej dla nauczycieli akademickich.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 233 z dnia 31 stycznia 2018 r.

Nr 234 zmieniająca uchwałę nr 23 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 26 października 2016 r. w sprawie powołania Komisji dyscyplinarnej dla studentów.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 234 z dnia 31 stycznia 2018 r.

Nr 235 zmieniająca uchwałę nr 24 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 26 października 2016 r. w sprawie powołania Odwoławczej komisji dyscyplinarnej dla studentów.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 235 z dnia 31 stycznia 2018 r.

Nr 236 zmieniająca uchwałę nr 115 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie przyjęcia Zasad zarządzania gospodarką finansową Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz wprowadzająca tekst jednolity tej uchwały.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 236 z dnia 31 stycznia 2018 r.

Nr 237 w sprawie przyjęcia planu potrzeb remontowych i konserwacyjnych Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2018.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 237 z dnia 31 stycznia 2018 r.

Nr 238 w sprawie przyjęcia planu inwestycyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2018.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 238 z dnia 31 stycznia 2018 r.

Nr 239 w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 239 z dnia 31 stycznia 2018 r.

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 28 lutego 2018 r. podjął następujące uchwały:

Nr 240 w sprawie stosowania 50 proc. stawki kosztów uzyskania przychodu do przychodów ze stosunku pracy.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 240 z dnia 28 lutego 2018 r.

Nr 241 w sprawie przyjęcia zbiorczego raportu o przebiegu i wynikach okresowej kontroli pracy nauczycieli akademickich pełniących funkcję dziekana i nauczycieli akademickich posiadających tytuł profesora.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 241 z dnia 28 lutego 2018 r.

Nr 242 w sprawie przyjęcia zbiorczego raportu o przebiegu i wynikach okresowej kontroli pracy nauczycieli akademickich pełniących funkcję rektora i prorektora.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 242 z dnia 28 lutego 2018 r.

Nr 243 w sprawie utworzenia studiów pierwszego stopnia na kierunku *astronomia* i określenia efektów kształcenia dla tego kierunku.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 243 z dnia 28 lutego 2018 r.

ZARZĄDZENIA JM REKTORA

JM Rektor wydał następujące zarządzenia:

Nr 1 z dnia 31 stycznia 2018 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu.

Nr 2 z dnia 1 lutego 2018 r. zmieniające zarządzenie nr 101 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 18 listopada 2016 r. w sprawie powołania Komisji ds. opracowania statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz projektów uchwał okołostatutowych.

Nr 3 z dnia 1 lutego 2018 r. w sprawie prowadzenia działalności informacyjnej i reklamowej przez Biuro Promocji.

Nr 4 z dnia 1 lutego 2018 r. w sprawie zasad wysyłania pracownikom UZ wiadomości za pośrednictwem służbowej poczty elektronicznej oraz zasad tworzenia i przesyłania elektronicznego informatora.

Nr 5 z dnia 19 lutego 2018 r. w sprawie powołania zespołu ds. wdrożenia Ogólnego Rozporządzenia o Ochronie Danych Osobowych (RODO) w Uniwersytecie Zielonogórskim.

Nr 6 z dnia 28 lutego 2018 r. zmieniające zarządzenie nr 33 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 10

Nr 244 w sprawie utworzenia na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska studiów podyplomowych *Nowoczesne budownictwo drogowe 2.0* i określenia efektów kształcenia dla tych studiów.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 244 z dnia 28 lutego 2018 r.

Nr 245 w sprawie utworzenia na Wydziale Ekonomii i Zarządzania studiów podyplomowych *Rachunkowość i finanse podmiotów gospodarujących* i określenia efektów kształcenia dla tych studiów.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 245 z dnia 28 lutego 2018 r.

Nr 246 zmieniająca uchwałę nr 96 z dnia 31 maja 2017 roku w sprawie przyjęcia zasad i trybu rekrutacji na studia laureatów i finalistów olimpiad stopnia centralnego w latach 2018/2019 - 2020/2021.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 246 z dnia 28 lutego 2018 r.

Nr 247 w sprawie określenia liczby miejsc na poszczególnych kierunkach studiów stacjonarnych w Uniwersytecie Zielonogórskim na rok akademicki 2018/2019.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 247 z dnia 28 lutego 2018 r.

kwietnia 2017 r. w sprawie limitów przyjęć na studia wyższe w roku akademickim 2017/2018.

Nr 7 z dnia 28 lutego 2018 r. zmieniające zarządzenie nr 77 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 2 października 2017 r. w sprawie powołania Odwoławczej komisji stypendialnej studentów na rok akademicki 2017/2018.

Nr 8 z dnia 28 lutego 2018 r. w sprawie zmiany struktury organizacyjnej Pionu Prorektora ds. Rozwoju oraz zmiany regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Daria Korona
Biuro Prawne

TEKSTY UCHWAŁ I ZARZĄDZEŃ DOSTĘPNE SĄ
NA STRONIE INTERNETOWEJ UNIwersytetu Zielonogórskiego
POD ADRESEM: <http://www.uz.zgora.pl/ap/>

NOMINACJA PROFESORSKA

DR HAB. ANDRZEJ TUCHOWSKI z Instytutu Muzyki UZ 7 marca br. odebrał z rąk Prezydenta RP Andrzeja Dudy nominację na profesora nauk humanistycznych

Andrzej Tuchowski, muzykolog i kompozytor, jest absolwentem Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu, którą ukończył uzyskując dwa dyplomy z wyróżnieniem w zakresie teorii muzyki oraz kompozycji w klasie Ryszarda Bukowskiego. W latach 1981-82 jako stypendysta rządu brytyjskiego odbył muzykologiczne studia podyplomowe na uniwersytecie w Southampton (Wielka Brytania). Stopień doktora (1988) oraz doktora habilitowanego (1997) w zakresie muzykologii uzyskał na Uniwersytecie Warszawskim. Jest laureatem I nagrody na Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim w Castelfidardo, Włochy, 2000 (za *Te lucis ante terminum* na akordeon), uzyskał również wyróżnienia na dwóch kompozytorskich konkursach krajowych: Warszawa 1984 (za *Sygnaty* na zespół kameralny), Czechowice-Dziedzice 1991 (za *Sonatę* na akordeon). W dorobku ma też muzykę symfoniczną, kameralną, chóralną, teatralną. Jego utwory na akordeon wielokrotnie wykonywane były w kraju i za granicą, m.in. w: Niemczech, Rosji, na Litwie, we Francji, Włoszech, Hiszpanii, Chorwacji, USA.

Jest autorem czterech monografii oraz 80 artykułów i rozpraw poświęconych problematyce estetycznej i techniczno-kompozytorskiej muzyki XIX i XX wieku, a publikowanych w Polsce, USA, Wielkiej Brytanii, Włoszech, Belgii, Szwecji i Rosji. Brał również czynny udział w ponad czterdziestu krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych, organizowanych w ośrodkach polskich, a także we Włoszech, Francji i Wielkiej Brytanii.

Dwukrotnie otrzymał nagrodę Ministra Edukacji Narodowej (1988, 1998), uhonorowany został również nagrodą Związku Kompozytorów Polskich (Warszawa 2017) za ostatnią monografię pt. *Nacjonalizm, szowinizm, rasizm a eu-*

FOT. MATERIAŁY PRASOWE KANCELARII PREZYDENTA RP

ropejska refleksja o muzyce i twórczość kompozytorska okresu międzywojennego, (Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego 2015). Monografia ta ukaże się w wersji angielskiej nakładem międzynarodowej firmy wydawniczej PETER LANG (Frankfurt n. Menem/Londyn).

NOWA HABILITACJA

DR ARKADIUSZ WUDARSKI, PROF. UZ

Miło nam poinformować, że 31 stycznia 2018 r. na Wydziale Prawa Uniwersytetu w Hamburgu odbyło się kolokwium habilitacyjne, podczas którego wykład z zakresu niemieckiego prawa cywilnego wygłosił profesor naszego Uniwersytetu - Arkadiusz Wudarski. W wyniku tego postępowania Wydział Prawa Uniwersytetu w Hamburgu nadał profesorowi A. Wudarskiemu nowe uprawnienia badawcze i dydaktyczne (*venia legendi*) z zakresu niemieckiego prawa cywilnego (BGB),

europejskiego prawa prywatnego oraz komparatystyki prawa. Promotorem habilitacji naszego naukowca był profesor Peter Mankowski, którego mieliśmy zaszczyt gościć z wykładami gościnnymi w murach naszej Uczelni.

Warto podkreślić szczególny wymiar tego osiągnięcia, ponieważ jest to pierwsza habilitacja obcokrajowca z zakresu prawa cywilnego uzyskana na niemieckim Uniwersytecie od czasów drugiej wojny światowej.

Panu Profesorowi A. Wudarskiemu serdecznie gratulujemy habilitacji i życzymy dalszych sukcesów!

Paweł Sikora

PROFIL NAUKOWY DR HAB. ARKADIUSZ WUDARSKIEGO, PROF. UZ

Kierownik Katedry Polskiego i Europejskiego Prawa Prywatnego oraz Komparatystyki Prawa na Europejskim Uniwersytecie Viadrina we Frankfurcie nad Odrą (od 2010 r.), a także Katedry Prawa Cywilnego, Postępowania Cywilnego oraz Komparatystyki Prawa Prywatnego na Uniwersytecie Zielonogórskim (od 2014 r.), wcześniej grupy badawczej europejskiego prawa prywatnego i komparatystyki prawa

w Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie (2010–2014).

Studia prawnicze na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach, doktorat oraz habilitacja z nauk prawnych na Uniwersytecie w Hamburgu (promotor: Prof. Dr. P. Mankowski); *venia legendi* z zakresu niemieckiego prawa cywilnego, europejskiego prawa prywatnego oraz komparatystyki prawa; nabycie w Polsce uprawnień równoważnych wynikających z posiadania stopnia doktora habilitowanego nauk prawnych (dyscyplina prawo, specjalizacja: prawo cywilne, komparatystyka prawa); magister filologii germańskiej oraz pedagogiki; tłumacz przysięgły; adwokat.

Stypendysta Fundacji im. Alexandra von Humboldta w European Legal Studies Institute na Uniwersytecie w Osnabrück (2008–2010),

a także Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej (program HOMING), Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej, Narodowego Centrum Nauki, Polsko-Niemieckiej Fundacji na Rzecz Nauki oraz austriackich i niemieckich programów wymiany naukowej (ÖAD, DAAD).

Visiting professor na Uniwersytecie Wiedeńskim (2012/2013); Wiceprezes (2016–2019) oraz Sekretarz Generalny (2013–2016) Stowarzyszenia Polskich Humboldtzczyków – Societas Humboldtiana Polonorum; członek Rady Programowej czasopism: *Rejent*, *Prawo Europejskie w praktyce*, *Comparative Law Review*, *Bejnaxalq hüquq və integrasiya problemləri*. Recenzent czasopism: *Transformacje Prawa Prywatnego*, *Przegląd Prawa i Administracji*, *Kwartalnik Prawa Prywatnego*, *Problemy Prawa Prywatnego Międzynarodowego*.

Wykłady gościnne w Austrii, Azerbejdżanie, Gruzji, Niemczech, Polsce, Rumunii, Słowacji, Szwajcarii. Publikacje naukowe w języku chorwackim, czeskim, francuskim, niemieckim, polskim, rosyjskim. Staże i badania naukowe na Uniwersytetach w Wiedniu, Osnabrück, Hamburgu oraz w Oxfordzie.

Biegły sądowy z zakresu prawa obcego. Opinie prawne dla niemieckiego Wymiaru Sprawiedliwości z zakresu prawa cywilnego, w szczególności prawa kontraktów, prawa odszkodowawczego, ubezpieczeniowego i rodzinnego, a także prawa procesowego oraz prywatnego międzynarodowego.

Zainteresowania naukowe: europejskie prawo prywatne, polskie i niemieckie prawo rodzinne rzeczowe, spadkowe, bankowe i ubezpieczeniowe, prawo prywatne międzynarodowe, prawo o notariacie, a także europejska i komparatystyka prawa prywatnego.

ODZNACZENIE SENATU RP DLA PROF. ANDRZEJA BISZTYGI Z WPiA

Niezmiernie miło nam poinformować, że dokonania badawcze pana dr hab. Andrzeja Bisztygi, prof. UZ, kierownika Katedry Prawa Konstytucyjnego WPiA UZ, zostały docenione na poziomie ogólnopolskim. Za osiągnięcia naukowe na polu budowy stosunków między Rzeczypospolitą Polską a Republiką Kazachstanu Marszałek Senatu RP uhonorował naszego Profesora Medalem Senatu Rzeczypospolitej Polskiej "Dobro Rzeczypospolitej Najwyższym Prawem". Wręczenie Medalu nastąpiło na posiedzeniu Senackiego Zespołu Współpracy z Azją Środkową w gmachu Sejmu RP w sali Konstytucji 3 Maja w dniu 6 marca 2018 r. Medal ten otrzymali także ambasador dr Władysław Sokotowski i prof. Mukhit-Ardager Sydyknazarow z Kazachstanu. W opisywanym posiedzeniu

SENATOR KAZIMIERZ KLEINA WRĘCZA PROFESOROWI ANDRZEJOWI BISZTYGIE MEDAL SENATU RZECZYPOSPOLITEJ (FOT. Z WYDZIAŁU PRAWA I ADMINISTRACJI)

UROCZYŚCZOŚĆ PROMOCJI KSIĄŻKI. OD LEWEJ: PROFESOR ANDRZEJ GORGOL (KIEROWNIK KATEDRY PRAWA FINANSOWEGO WPIA UZ), PROFESOR ANDRZEJ BISZTYGA (KIEROWNIK KATEDRY PRAWA KONSTYTUCYJNEGO WPIA UZ), DR ROBERT WYSOCKI (PRODZIEKAN WPIA UZ), SALA KONSTYTUCJI 3 MAJA, GMACH SEJMU RP (FOT. WPIA)

Warto w tym miejscu poświęcić kilka słów na omówienie prezentowanej w tak znamienitym gronie książki *Kazachstan-Polska. Wybrane zagadnienia ustrojowe, społeczne i edukacyjne*. Jak napisał w słowie wstępnym prof. A. Bisztyga inspiracją dla tej publikacji było polsko-kazachstańskie seminarium zorganizowane w 2015 r. z okazji z 550. rocznicy istnienia kazachstańskiej państwowości¹. Jednocześnie trzeba podkreślić, że było to wydarzenie wpisujące się już w pewną tradycję cyklu polsko - kazachstańskich seminariów organizowanych w Senacie RP. Pozornie ten aspekt stosunków międzynarodowych może

senackiego zespołu uczestniczył Wicemarszałek Senatu Bogdan Borusewicz, a przewodniczył mu Senator Kazimierz Kleina. Wśród zaproszonych gości obecni byli Prezes i Wiceprezes Stowarzyszenia Współpracy Polska-Wschód Józef Bryll i Jerzy Smoliński, przedstawiciele Ambasady Kazachstanu w Rzeczypospolitej Polskiej, działacze Stowarzyszenia „Mój Kazachstan” z Prezesem Władysławem Sokolowskim oraz liczni profesorowie i wykładowcy akademicy z całej Polski. Podczas posiedzenia Zespołu odbyła się prezentacja książek: *Kazachstan-Polska. Wybrane zagadnienia ustrojowe, społeczne i edukacyjne*, red. nauk. Andrzej Bisztyga, Piotr B. Zientarski - wydawnictwa Adam Marszałek oraz Kazachstan. *Tauelsiz memleket znaczy niepodległe państwo*, red. nauk. Władysław Sokolowski, Mukhit-Ardager Sydyknazarov wydaną przez Stowarzyszenia Współpracy Polska-Wschód. Prezentacji książek dokonali dr hab. Andrzej Bisztyga i dr Władysław Sokolowski. Obie pozycje znakomicie wpisały się w okres obchodów 550-lecia Kazachstanu. Po prezentacji książek odbyła się dyskusja, którą zapoczątkowało wystąpienie Wicemarszałka Senatu Bogdana Borusewicza. Następnie głos zabrali z-ca Prezydenta m.st. Warszawy Witold Pahl, Prezes Józef Bryll, prof. Jerzy Jaskiernia, Adam Marszałek i przedstawicielka Uniwersytetu Warszawskiego. Wypowiedzi dotyczyły zaprezentowanych książek, działalności stowarzyszeń, możliwości współpracy z Senackim Zespołem oraz współpracy Polski z Kazachstanem.

się wydawać wąski i stanowić przedmiot badań głęboko specjalistycznych. Jednak Kazachstan cieszy się rosnącym zainteresowaniem badaczy jako lider Azji Centralnej i państwo, które w skali tego regionu najszerzej otwiera się na kontakty zewnętrzne, w tym europejskie. Świeżo wydana monografia jest o tyle interesująca, że w sposób kompleksowy odnosi się do sposobu funkcjonowania Republiki Kazachstanu, a także wprowadza element komparatystyki badań nad ustrojem i historią obu państw. W pierwszej kolejności traktuje o problemach ustrojowych, ale podnosi również zagadnienia natury społecznej i edukacyjnej. Ambitny cel w postaci kompetentnego, pełnego opracowania tak szerokiej problematyki został osiągnięty dzięki współpracy zespołu dziewiętnastu ekspertów z Polski i Kazachstanu. Na wspomnienie zasługuje, że omawiana tu książka stanowi efekty staży naukowych, jakie prof. Andrzej Bisztyga odbył na kazachstańskich uniwersytetach w Pawłodarze i Tałdy Kurganie. Należy podkreślić, że jest to jedno z wielu pól aktywności naukowej Profesora, który jest także ekspertem Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej Senatu Rzeczypospolitej Polskiej.

Joanna Markiewicz-Stanny

¹ W tym zakresie odsyłamy do publikacji: A. Bisztyga: Seminarium polsko-kazachstańskie, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa 2015 roku, *Studia Orientalne* Nr 2 (8) / 2015, s. 127 i nast.

WYDZIAŁ LEKARSKI UZ ZAREJESTROWANY W *WORLD DIRECTORY OF MEDICAL SCHOOLS*

Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego został zarejestrowany w Światowym Katalogu Szkół Medycznych (*World Directory of Medical Schools*). -

Jest to bardzo ważna informacja dla naszych studentów, ponieważ w przyszłości umożliwi im to nostryfikację dyplomu lekarza poza krajami UE, zwłaszcza w USA i w Kana-

dzie. Absolwenci zagranicznych szkół medycznych, którzy pragną kontynuować edukację w Stanach Zjednoczonych muszą uzyskać certyfikację ECFMG (*Educational Commission for Foreign Medical Graduates*). Aby otrzymać ten certyfikat należy m.in. przedstawić dokumenty potwierdzające ukończenie uczelni medycznej ujętej w najaktualniejszej wersji Światowego Katalogu. To jeden ważny aspekt, a drugi to fakt, że rejestracja Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu w Katalogu (<https://search.wdoms.org/home/SchoolDetail/F0005223>) gwarantuje rozpoznawalność naszego Wydziału na świecie, dzięki współpracy WDOMS z takim organizacjami jak Światowa Federacja Edukacji Medycznej (*World Federation for Medical Education - WFME*) oraz Fundacji na rzecz Postępu Międzynarodowej Edukacji Medycznej i Badań Medycznych (*Foundation for Advancement of International Medical Education and Research - FAIMER*).- powiedziała prof. Agnieszka Zembroń-Łacny, dziekan Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

World Directory of Medical Schools łączy informacje zawarte wcześniej w: Katalogu Światowym WHO, Katalogu Międzynarodowej Książki Medycznej (IMED) i Katalogach Avicenna. Znajdują się w nim m.in. informacje dotyczące 2900 uczelni z całego świata (w tym 19 polskich uczelni medycznych i wydziałów prowadzących kierunek lekarski), warunków rekrutacji i czasu trwania studiów medycznych. Od momentu powstania w 2014 r. do katalogu dodano ponad 400 szkół medycznych. Dane w katalogu są na bieżąco aktualizowane.

Lista w katalogu światowym potwierdza, że szkoła medyczna istnieje, jednak nie oznacza uznania, akredytacji ani poparcia ze strony Światowego Katalogu, WFME czy FAIMER.

Więcej na temat *World Directory of Medical Schools* na stronie <https://www.wdoms.org/>

Ewa Saperko

DOTACJA DLA KIERUNKU LEKARSKIEGO

3 mln zł - taka dotacja zostanie przekazana z budżetu województwa lubuskiego na prowadzenie kierunku lekarskiego na Uniwersytecie Zielonogórskim w 2018 r. 19 lutego br. w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Lubuskiego umowę na przekazanie tych środków podpisali marszałek Elżbieta Anna Polak i prof. Tadeusz Kuczyński - rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego. Pieniądze zostaną przeznaczone na zatrudnienie wysokospecjalistycznej kadry do prowadzenia zajęć na kolejnym już, czwartym roku kierunku lekarskiego. W spotkaniu, podczas którego podpisano umowę, wzięła także udział prof. Magdalena Graczyk - prorektor ds. jakości kształcenia UZ i dr Marek

Działoszyński - prezes Szpitala Uniwersyteckiego w Zielonej Górze.

Są to już kolejne pieniądze przekazane przez samorząd województwa na potrzeby kształcenia lekarzy na naszej uczelni. Od 2015 r. na prowadzenie kierunku lekarskiego UZ otrzymał 6 mln zł. Jak powiedział rektor prof. T. Kuczyński, dziękując za wsparcie marszałek Elżbiecie Annie Polak, miało nam to wystarczyć, niestety zmieniły się zasady finansowania szkolnictwa wyższego i dziś dotacja uzależniona jest od kategorii naukowej wydziału. Trudno się spodziewać, żeby nowopowstały wydział otrzymał najwyższą kategorię naukową, kiedy nie ma jeszcze nawet

pełnego cyklu kształcenia. Rektor Kuczyński wyraził też nadzieję, że te problemy zostaną rozwiązane systemowo, bo w takiej sytuacji jak nasza, znalazły się wszystkie uczelnie (w kraju jest ich 5), które w ostatnich latach otworzyły kierunek lekarski.

Marszałek Elżbieta Anna Polak mówiąc o przekazanych dotychczas przez samorząd województwa środkach powiedziała, że bardzo chciałaby, aby nasza medycyna spełniała kryteria najwyższej jakości nie tylko w kraju, ale też w Europie. Dlatego przekazuje pieniądze nie tylko z budżetu województwa, ale też stara się o środki na rozbudowę i modernizację infrastruktury szpitalnej oraz Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu z funduszy unijnych - w ostatnich latach na ten cel pozyskano 55 mln zł:

- 30,2 mln zł - dostosowanie infrastruktury Szpitala Wojewódzkiego SPZOZ w Zielonej Górze do potrzeb kierunku lekarskiego (w tym - modernizacja Zakładu Patomorfologii, utworzenie Ośrodka Nauk Medycznych Podstawowych, przebudowa Zakładu Diagnostyki Laboratoryjnej oraz Pracowni Badań Mikrobiologicznych) - źródła finansowania - LRPO, budżet Województwa Lubuskiego, budżet Miasta Zielona Góra
- 6 mln zł - przeznaczono na pierwsze dwa lata funkcjonowania kierunku lekarskiego (umowa na pierwsze 2 mln zł została podpisana 26 sierpnia 2015 r.) - źródła finansowania - budżet województwa lubuskiego
- 6,2 mln zł - modernizacja budynku F z przeznaczeniem na Dziekanat Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu - źródła finansowania - LRPO, budżet Województwa Lubuskiego
- 350 tys. zł - wyposażenie Dziekanatu - źródła finansowania - budżet Województwa Lubuskiego
- 3,8 mln zł - przygotowanie infrastruktury UZ pod potrzeby kierunku lekarskiego - źródła finansowania - LRPO
- 8,5 mln zł - dostosowanie infrastruktury Wielospecjalistycznego Szpitala Wojewódzkiego w Gorzowie Wlkp. sp.

z o.o. do potrzeb szkolenia studentów wydziałów medycznych źródło finansowania - LRPO

Podczas spotkania mówiono też o planach na najbliższy rok. Marszałek E. Polak zapowiedziała wniesienie aportem do spółki szpitalnej całej infrastruktury, która dziś jest tylko w użyczeniu. Taki krok pozwoli szpitalowi samodzielnie pełnić funkcje szpitala klinicznego - powiedziała Pani Marszałek. Rozmowy na ten temat trwają.

Dr Marek Działoszyński, prezes Szpitala Uniwersyteckiego im. Karola Marcinkowskiego w Zielonej Górze, przedstawił bardzo ambitny plan inwestycyjny na rok 2018. Planowany koszt tegorocznych inwestycji to 38 mln zł, z czego ze środków własnych szpitala wydane będzie 14 mln zł, z budżetu województwa 12 mln zł i ze środków RPO-L 2020 prawie 12 mln zł.

W tych planach znalazło się już 20 mln zł na utworzenie Centrum Zdrowia Matki i Dziecka w Szpitalu Uniwersyteckim. Przetarg, który ma wyłonić wykonawcę niebawem zostanie rozstrzygnięty, a zakończenie budowy przewidziano na 2020 r. Całkowity koszt budowy wyniesie 60 mln zł, a dodatkowe 90 mln będzie kosztował sprzęt medyczny i wyposażenie obiektu.

Kolejną inwestycją o wartości 10,5 mln zł jest modernizacja i doposażenie Oddziału Anestezjologii i Intensywnej Terapii. W tegorocznym planie znalazły się jeszcze m.in. przebudowa Klinicznego Oddziału Chirurgii Urazowo-Ortopedycznej, na którą przewidziano z budżetu województwa prawie 3 mln zł i niemal 3,5 mln zł na wyposażenie hybrydowej sali operacyjnej na potrzeby chirurgii naczyniowej, kardiologii i kardiologii. Ale te pieniądze będą pochodziły już ze środków własnych szpitala. Ze środków województwa zostanie jeszcze w tym roku sfinansowany pierwszy etap modernizacji budynku L za 1,8 mln zł.

Ewa Saperko

PROF. HALINA PALUSZKIEWICZ NOWYM DZIEKANEM WPIA

21 marca 2018 r. na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyły się wybory uzupełniające na stanowisko dziekana. Nowym dziekanem WPIA została dr hab. Halina Paluszkiewicz, prof. UZ, która zastąpiła na tym stanowisku zmarłego w styczniu prof. dr. hab. Bogusława Banaszaka.

Pani Profesor została wybrana przez elektorów jednogłośnie.

Dr hab. Hanna Paluszkiewicz, prof. UZ jest absolwentką Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Po ukończeniu aplikacji sędziowskiej i egzaminie sędziowskim zatrudniona była w Katedrze Postępowania Karnego Wydziału Prawa i Administracji UAM

w Poznaniu, na stanowisku starszego asystenta, a kolejno adiunkta i profesora nadzwyczajnego. Od 1991 roku jako czynny radca prawny jest wpisana na Listę Radców Prawnych Okręgowej Izby Radców Prawnych w Poznaniu.

Stopień doktora nauk prawnych uzyskała w 1997 r. na Wydziale Prawa i Administracji UAM w Poznaniu po obronie rozprawy doktorskiej pt. *Orzekanie o warunkowym umorzeniu postępowania karnego przez sąd pierwszej instancji*, napisanej pod kierunkiem naukowym prof. dr. hab. T. Nowaka. W 2008 r. opublikowała rozprawę habilitacyjną pt. *Pierwszoinstancyjne merytoryczne wyrokowanie poza rozprawą w polskim procesie karnym* (Warszawa 2008), na podstawie której Rada Wydziału Prawa i Administracji UAM, w tym samym roku nadała jej stopień naukowy doktora habilitowanego

go nauk prawnych, a Rektor UAM przyznał nagrodę indywidualną I stopnia za osiągnięcia naukowe.

W 2017 r. Rada Wydziału Prawa i Administracji UAM wystąpiła z wnioskiem o nadanie jej tytułu profesora nauk prawnych m.in. w oparciu o dzieło *Studia z zakresu problematyki intertemporalnej w prawie karnym procesowym*, (Warszawa 2016).

Prof. H. Paluszkiewicz jest specjalistą w dziedzinie prawa karnego procesowego. Prowadzi badania w zakresie praktycznych i teoretycznych aspektów procesu karnego, a w szczególności orzekania poza rozprawą, praktycznych aspektów posiedzeń sądowych, sytuacji procesowej pokrzywdzonych, problematyki zasad procesowych, a ostatnio także intertemporalistyki na gruncie tej dziedziny prawa i problematyki postępowania dyscyplinarnych. Jest autorką ponad 100 prac naukowych - monografii, artykułów, komentarzy i wprowadzeń do kodeksu postępowania karnego omawiających kolejne nowelizacje tego aktu oraz kilku opracowań dydaktycznych o charakterze zeszytów naukowych i skryptów, a także mającego już trzy wydania podręcznika dla studentów studiów prawniczych oraz blisko 100 recenzji wydawniczych i sprawozdań.

Jest uznanym dydaktykiem - od początku zatrudnienia prowadzi zajęcia dla studentów studiów prawniczych (do 2015 r. Uniwersytetu im. A. Mickiewicza i studentów polsko-niemieckich studiów w Collegium Polonicum Uniwersytetu Europejskiego Viadrina, a od 2014 roku także dla studentów WPIA Uniwersytetu Zielonogórskiego) oraz dla aplikantów do zawodów prawniczych.

Pani Profesor wypromowała ponad 200 magistrów prawa i administracji, a także 2 doktorów nauk prawnych. Występowała jako recenzent w kilkunastu przewodach doktorskich, habilitacyjnych oraz w konkursach stanowiskowych. Jest opiekunem naukowym i promotorem kilku rozpraw doktorskich z zakresu prawa karnego procesowego. W 2014 r. była tutorem dla stypendystów Rządu Polskiego w ramach rządowego programu współpracy z państwami Europy Wschodniej. Pełniła szereg funkcji uniwersyteckich (m.in. członka Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów UAM, Rzecznika Dyscyplinarnego dla Studentów UAM), a także wydziałowych (m.in. kierowała jednym z Zespołów opracowujących strategię WPIA na lata 2010-2019; była członkiem Zespołu monitorującego realizację strategii, członkiem wielu komisji wydziałowych, wiceprzewodniczącą Wydziałowej Komisji Wyborczej). Na WPIA Uniwersytetu Zielonogórskiego pełni funkcję Kierownika Katedry Prawa

FOT. MAMERT JANION

Karnego i Postępowania Karnego, członka Komisji ds. Badań Naukowych oraz Komisji ds. Zatrudnienia (konkursowej), jest także członkiem Rady Wydziału Prawa i Administracji oraz członkiem Senatu.

Za działalność rzeczniczkową i organizacyjną w okresie zatrudnienia na UAM wielokrotnie nagradzana nagrodą Rektora UAM i Dziekana WPIA. W czasie pracy na UZ w latach 2016-17 była dwukrotnie nagradzana przez Rektora UZ nagrodą indywidualną I stopnia za osiągnięcia naukowe. W latach 2013-2017 pełniła funkcję członka dyscyplinarnej Komisji Odwoławczej dla Nauczycieli Akademickich działającej przy Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, a obecnie (kadencja 2016-2019) jest wiceprzewodniczącą Komisji Dyscyplinarnej przy Ministrze Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

W latach 2011-2012 została powołana przez Ministra Sprawiedliwości do Komisji Egzaminacyjnej na aplikację adwokacką w Poznaniu, a w latach 2017-2019 do Komisji Egzaminacyjnej na aplikację adwokacką w Zielonej Górze. Jest członkiem Rady Programowej Wojskowego Przeglądu Prawniczego, Rady Programowej czasopisma prawniczego *Studia Prawa Publicznego* i kilku stałych komitetów naukowych konferencji prawniczych (m.in. organizowanych przez Sekcję Postępowania Karnego TSBJ Uniwersytetu Jagiellońskiego, Seminarium Prawniczego poświęconego odpowiedzialności dyscyplinarnej w służbach mundurowych). Aktywnie uczestniczy w konferencjach naukowych związanych z problematyką procesu karnego wygłaszając referaty lub prowadząc sesje panelowe. W 2014 r. odznaczona przez Prezydenta RP Srebrnym Medalem za Długoletnią Służbę.

FOT. MAMERT JANION

WIOSENNA PROMOCJA

Małgorzata Ratajczak-Gulba

Biuro Promocji UZ

Wiosną wszystko budzi się do życia, słońce uaktywnia nas do działania, mamy więcej energii do pracy, która przekłada się na nasze przedsięwzięcia czyli promocję uczelni wśród potencjalnych kandydatów na studia. Biuro Promocji wraz z Biurem Rekrutacji UZ już od początku roku układa plan udziału w targach edukacyjnych i wizyt w szkołach. Nasze „tournée” rozpoczyna się w styczniu, ale największą intensywność przypada na wczesną wiosnę. Tym razem pierwszym miastem na naszej mapie było Kłodzko. I od tego się zaczęło...

FOT. MAŁGORZATA RATAJCZAK-GULBA

Najgorętszy czas naszych wyjazdów przypada na marzec i połowę kwietnia. Odwiedzamy nie tylko okoliczne miasta i miejscowości (Legnica, Polkowice, Nowa Sól, Sulechów, Zbąszynek, Międzyrzecz, Szprotawa, Skwierzyna itd.), ale także miasta leżące na mapie dalej od Zielonej Góry, które mają u siebie uczelnie wyższe. Zawitaliśmy do Poznania, Wrocławia, a nawet odległego Torunia. Mimo ciężkiej pracy i dużego wysiłku, tkwi w nas przekonanie, iż bezpośrednie spotkanie z młodzieżą jest najbardziej owocne i przynosi efekty rekrutacyjne.

Na naszym szlaku nie zabrakło oczywiście Winnego Grodu! Naszą ofertę zaprezentowaliśmy na Targach Edukacyjnych „Absolwent” w Zielonej Górze. Wydarzenie to na stałe jest już wpisane w kalendarz targowy. Oprócz pracowników Biura Rekrutacji i Biura Promocji, do studiowania na Uniwersytecie Zielonogórskim zachęcali też pracownicy i studenci naszych wydziałów. W tym roku wspomogli nas: Wydział Mechaniczny, Wydział Zamiejscowy w Sulechowie, Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu, Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska oraz Wydział Artystyczny. Przez dwa dni młodzież mogła m.in. przeprowadzić zabieg usunięcia ciała obcego z modelu - misia - przy użyciu prawdziwego laparoskopu, wziąć udział w pokazach chemicznych, kuchni molekularnej, zakładania i zdejmowania szwów chirurgicznych w wykonaniu uczestników Mistrzostw Polski w Szyciu Chirurgicznym Studentów Medycyny. Zapre-

zentowany został sprzęt wykorzystywany w praktycznym nauczaniu na kierunku *pielęgniarstwo* (wklucie dożylnie, domięśniowe) oraz narzędzia diagnostyczne do oceny funkcjonalnej pacjenta: Functional Movement System (FMS). Uczestnicy warsztatów mieli okazję poprzez eksperymentowanie kartką papieru, kostkami, klockami i balonami w praktyczny sposób rozwiązywać matematyczne problemy. Budowane były modele przestrzenne w dwóch skalach: architektonicznej (ARCHI-Lab) - domów atrialnych i urbanistycznej (URBAN-Lab) dot. fragmentów miasta (papier/pianka/tektura). W edycji Tragów Edukacyjnych „Absolwent” w Gorzowie wsparł nas natomiast Wydział Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki. Za pomoc i zro-

zumienie dziękujemy tym, którzy nam pomogli. Liczymy, że w przyszłym roku będziemy mogli zaangażować pozostałe wydziały do współpracy. Mimo, iż młodzież szukając kierunku studiów, korzysta w głównej mierze z informacji dostępnych w internecie, to jednak możliwość bezpośredniego spotkania z wykładowcą czy studentem konkretnego wydziału jest nieoceniona. W bezpośredniej rozmowie można rozwiązać wątpliwości i zachęcić do złożenia dokumentów właśnie na dany wydział.

Maturzyści odliczają już czas do egzaminu dojrzałości i myślą o dalszej edukacji, nasza w tym rola, aby pokazać im, że warto studiować właśnie na Uniwersytecie Zielonogórskim. Oferta jest bogata, wybierać można spośród 67 kierunków studiów. Nowymi kierunkami w roku akademickim 2018/2019 na I stopniu są:

1. *Geoinformatyka i techniki satelitarne* (WBAiIŚ);
 2. *Zarządzanie gospodarką komunalną* (WBAiIŚ);
 3. *Ratownictwo medyczne* (WLiNoZ);
 4. *Astronomia* (WFiA);
 5. *Biomonitoring i zarządzanie środowiskiem* (WNB);
- A na studiach II stopnia - *logistyka* (WEiZ).

Z szerokiego wachlarza kierunków oferowanych na Uniwersytecie Zielonogórskim młodzi ludzie mają możliwość wybrania tego, który jest im najbliższy. A my próbujemy im w tym pomóc. Życząc maturzystom potamania długopisów na egzaminie dojrzałości, czekamy na nich w Biurze Rekrutacji już od lipca.

TARGI PRACY 2018

Lilia Smoła

Biuro Karier

14 marca 2018 r. kolejny raz na Uniwersytecie Zielonogórskim Biuro Karier zorganizowało Targi Pracy. To jedna z najbardziej rozpoznawalnych tego typu imprez w naszym regionie, która pracując na swoją markę od szesnastu lat, przyciąga nie tylko dziesiątki wystawców, ale przede wszystkim tysiące młodych ludzi. To właśnie oni są odbiorcami ofert, które można otrzymać podczas targów, dla nich organizowana jest cała impreza.

Tegoroczne Targi swoim wachlarzem różnorodności zaspokajały aspiracje zawodowe studentów i absolwentów właściwie wszystkich kierunków. Trudno wymienić branżę, która nie była reprezentowana. Obok ofert dla inżynierów, programistów - ścisłowców, znalazły się także oferty dla humanistów, pedagogów, filologów, pielęgniarek i to w firmach, których profil działalności zupełnie tego nie sugerował. Naprawdę było w czym wybierać.

Ponad 80 wystawców, gotowych zatrudnić zdolnych, pracujących ludzi przygotowało 1844 oferty, w tym 963 oferty pracy, 511 ofert praktyk i 370 ofert stażowych. To liczby, których nie powstydziliby się biuro pośrednictwa pracy. A przecież Targów nie należy traktować jako sklepu z ofertami, nie do przecenienia jest możliwość bezpośredniego kontaktu z pracodawcami, zdobycia wiedzy na temat rynku pracy, uczestniczenia w wykładach, prezentacjach i warsztatach organizowanych podczas targów. Należy podkreślić, że wszystkie były prowadzone przez specjalistów, praktyków - pracodawców uczestniczących w targach. Skorzystało z nich ponad 200 studentów. Niech tylko połowie z nich zostanie coś w głowach to już należy się cieszyć.

Tegoroczne targi wzbogaciła też bardzo atrakcyjna strefa chill-out, gdzie studenci mogli odpocząć od zgiełku hali targowej wypić darmową kawę, zjeść popcorn czy ciastka, a nawet pograć w piłkarzyki.

FOT. MONIKA RUTKOWSKA

Ponadto w tym roku dzięki zrozumieniu władz Wydziału Mechanicznego i dobrej woli jego pracowników, organizowaną co roku Lożę Ekspertów udało się umieścić w osobnej sali, co znacząco wpłynęło na frekwencję i komfort udzielania i otrzymania porad. Serdecznie dziękujemy.

Podziękowania należą się także studentom, którzy pomagali w przygotowaniu Targów i podczas samej imprezy. Z ich pomocą niewielki, bo trzyosobowy zespół Biura Karier zorganizował Targi, jakie zwykle organizują wieloosobowe profesjonalne firmy z bogatym zapleczem wystawienniczym.

W bieżącym roku po raz ostatni Targi były darmowe, zarówno dla wystawców jak i dla zwiedzających. Rynek pracy powoli się zmienia, nasza impreza ugruntowała już swoją pozycję, więc możemy sobie pozwolić na to, żeby wystawcy wnieśli opłatę wpisową.

Po raz pierwszy nie wszystkich wystawców zakwalifikowaliśmy do udziału w targach. Cieszy duża frekwencja ale martwi brak możliwości zapewnienia wszystkim miejsca. „Na gorąco” dyskutowaliśmy z pracodawcami co z tym zrobić. Chcieliśmy skorzystać z ich doświadczenia uczestniczenia w wielu imprezach tego typu w kraju. Pytaliśmy, czy zorganizować targi branżowe, czy dwudniowe, czy „wyprowadzić” targi np. do sali gimnastycznej, czy hali CRS?

Zdania są podzielone, ale wszyscy zgodnie twierdzą, że nie branżowe, raczej nie dwudniowe, a zdecydowanie nie poza Kampusem. Wystawcy cenią sobie znacząco większy niż na innych targach w kraju, udział studentów i absolwentów UZ. Tutaj zyskują przestrzeń do bezpośredniego kontaktu, dyskusji i wzajemnej inspiracji.

Nie zależy im na pięknych stanowiskach w innym miejscu, gdzie dotrze rano grupa zainteresowanych, a potem będą siedzieć cały dzień przy pustych stolikach. Musimy rozważyć wszystkie za i przeciw. Będziemy starali się coś sensownego wymyślić. Mamy na to rok.

A może czytelnicy Miesięcznika UZ coś nam podpowiedzą? Zapraszam serdecznie do kontaktu na L.Smoła@bk.uz.zgora.pl.

GRANTY DLA HUMANISTÓW

Prawie pół miliona zł zostanie z Narodowego Centrum Nauki na badania dwoje naukowców - humanistów z Uniwersytetu Zielonogórskiego. Są to dr hab. **Magdalena Steciąg**, prof. UZ z Instytutu Filologii Polskiej i dr **Adam Trybus** z Instytutu Filozofii.

Prof. M. Steciąg otrzymała 283 834 zł na realizację projektu *Lingua receptiva czy lingua franca? Praktyki językowe na pograniczu polsko-czeskim w obliczu dominacji angielszczyzny (ujęcie ekolingwistyczne)*. Grant został przyznany w konkursie SONATA BIS 7. Dotyczy on projektów badawczych, mających na celu powołanie nowego zespołu naukowego, realizowanych przez osoby posiadające stopień naukowy lub tytuł naukowy, które uzyskały stopień naukowy doktora w okresie od 2 do 12 lat przed rokiem wystąpienia z wnioskiem.

Natomiast dr A. Trybus otrzymał 202 996 zł na realizację projektu *Filozoficzna i formalna analiza jakościowych logik przestrzeni*. Finansowanie zostało przyznane w konkursie SONATA 13, który jest przeznaczony na projekty badawcze realizowane przez osoby rozpoczynające karierę naukową, posiadające stopień naukowy doktora.

Gratulujemy!

Lingua receptiva czy lingua franca? Praktyki językowe na pograniczu polsko-czeskim w obliczu dominacji angielszczyzny (ujęcie ekolingwistyczne)
streszczenie popularno-naukowe

FOT. Z ARCHIWUM PROF. M. S.

Na ilość i jakość polsko-czeskich kontaktów językowych ma współcześnie wpływ kilka skomplikowanych zjawisk, które decydują w dużym stopniu o kształcie rzeczywistości społecznej w Czechach i w Polsce.

Najkrócej rzecz ujmując: od 1989 r. słabnie poczucie więzi oparte na wspólnej tożsamości słowiańskiej; w siłę rośnie z kolei tożsamość narodowa.

Jednakże lojalność wobec języka narodowego, traktowanego przez wieki w obu krajach jako podstawowy nośnik tożsamości wspólnotowej, nie jest już dziś tak obligatoryjna. Na sytuację języków narodowych nakładają się dodatkowo ogólniejsze ekonomiczne i polityczne procesy globalizacyjne, migracje ludności (co dotyczy bardziej Polaków niż Czechów), rewolucja technologiczna itd. Sprzyjają one uczestnictwu w ponadnarodowej wspólnocie komunikacyjnej, ale także zmieniają pejzaż kulturowy krajów Europy Środkowej, modyfikując wykształcone lokalnie wzorce komunikacji międzyjęzykowej.

Celem projektu jest prześledzenie tych zmian. Posłużą temu odpowiednio zaprojektowane badania socjolingwistyczne, za pomocą których zostaną ujawnione preferencje dotyczące wyboru języka komunikacji na pograniczu. Zakłada się także przeprowadzenie eksperymentów psycholingwistycznych nad recepcją mowy sąsiada.

Całość jest ujęta w szerokiej ramie ekolingwistyki, promującej podtrzymywanie zróżnicowania językowego. Badania mają umożliwić zdiagnozowanie współczesnej sytuacji językowej na polsko-czeskim pograniczu oraz wypracowanie wniosków dotyczących dynamiki zmian: to, czy kontakty na pograniczu zdominuje wariant lingua franca w wersji angielskiej (ELF), czy lingua receptiva oparta na językach narodowych (LaRa), zależy od stopnia ekspansji procesów globalizacyjnych oraz trwałości i atrakcyjności lokalnych praktyk językowych wypracowanych w wielowiekowym obcowaniu. Możliwy jest też wariant zlokalizowany - multilingua franca.

Obszar poddany rozpoznaniu to środkowy odcinek polsko-czeskiego pogranicza typowy pod względem natężenia i charakteru kontaktów językowych. Nie był on dotąd obiektem badań; problem rywalizacji czy współistnienia komunikacji za pomocą ELF i LaRa także nie był do tej pory rozpatrywany. Tymczasem obserwacja tych zmian, ukazanie ich złożoności, a przede wszystkim poparta dowodami diagnoza aktualnej sytuacji językowej jest ważna z co najmniej dwóch powodów.

Po pierwsze może stać się podstawą kształtowania realnej i dostosowanej do specyfiki pogranicza polityki językowej wspierającej języki narodowe na tym terenie. Po drugie rezultaty eksperymentów psycholingwistycznych będzie można wykorzystać w opracowaniu skuteczniejszej metodyki nauczania pokrewnych języków obcych oraz w przygotowywaniu mieszkańców pogranicza (i nie tylko) do wielojęzycznej komunikacji receptywnej.

Badania czesko-polskich kontaktów językowych w kontekście LaRa pozwolą także włączyć się w wartki obecnie w lingwistyce kontaktu na świecie nurt badań nad wielojęzycznością receptywną, w którym nie były dotąd prezentowane.

Filozoficzna i formalna analiza jakościowych logik przestrzeni
streszczenie popularno-naukowe

Czym jest geometria? Przez tysiąclecia wierzone, że to, co obecnie nazywa się geometrią Euklidesową jest jedyną możliwością. W tym kontekście należy odczytać propozycję Immanuel Kanta, który twierdził, że

FOT. Z ARCHIWUM DR. A. T.

geometria euklidesowa jest tak fundamentalna, że jest w pewnym sensie strukturalną częścią naszych umysłów. Kant zajmował się jednym z najważniejszych pytań filozoficznych, mianowicie pytaniem o pochodzenie naszej wiedzy. Twierdził, że przynajmniej część wiedzy o świecie jest niezależna od ludzkiego doświadczenia, co nazywał wiedzą a priori. Dla niego, geometria (euklidesowa) była właśnie przykładem wiedzy apriorycznej, która wszelako poszerza naszą wiedzę o świecie (tzn. jest syntetyczna, używając jego terminologii). Kant twierdził, że własności świata zewnętrznego postrzegane przez nas nie są od nas niezależne: rzeczywistość postrzegamy przez kategorie naszego umysłu. Geometria dla Kanta była nauką o przestrzeni, a przestrzeń i czas to formy intelektu, które nie należą do świata zewnętrznego. To właśnie jest esencja słynnego "Kopernikańskiego przewrotu w filozofii".

Wiek dziewiętnasty zmienił całkowicie perspektywę na naturę geometrii. Wraz z pojawieniem się systemów geometrii nieeuklidesowych zaczęto kwestionować ów konieczny charakter geometrii euklidesowej, co stanowiąc podstawę propozycji Kanta.

Bertrand Russell, jeden z najśłynniejszych filozofów naszych czasów, współtwórca współczesnej logiki formalnej, z początku próbował uratować propozycję Kanta. Wykorzystał wyniki współczesnych mu matematyków i podzielił geometrię na jakościową i niejakościową (w tej drugiej wykorzystuje się pojęcie odległości). Russell twierdził, że geometria jakościowa stanowi właśnie geometrię aprioryczną w sensie Kanta. Wkrótce potem Russell porzucił próby obrony Kanta, pozostał jednak przy przekonaniu, że geometria jakościowa jest w pewien sposób wyróżniona i ma charakter pierwotny. Pod koniec dwudziestego wieku, w ramach badań formalnologicznych, pojawił się nurt tzw. jakościowego rozumowania przestrzennego (ang. qualitative spatial reasoning – QSR). W ramach tego podejścia, rezygnuje się z pojęcia punktu jako czegoś geometrycznie pierwotnego i zamiast tego używa się pojęcia regionu (gdź, jak się argumentuje, regiony są w pewnym sensie ontologicznie pierwotne: wykonując zadania przestrzenne

w życiu codziennym odnosimy się do regionów, np. ten kubek z herbatą na tym stole, raczej niż do punktów, które są z tego punktu widzenia li tylko tworam matematycznymi).

Z tego samego względu, w ramach QSR podkreśla się wagę pojęć natury jakościowej w geometrii (np. jeden region będący częścią drugiego). Może się to zdać zaskakujące, ale opisane dwa światy nigdy się ze sobą nie spotkały: Russell nie rozwijał swoich poglądów odnośnie natury geometrii w drugiej połowie poprzedniego stulecia, a był to czas, kiedy Tarski opublikował pierwsze ważne artykuły dotyczące formalnologicznej analizy systemów logicznych interpretowanych geometrycznie, co zaowocowało dalszymi badaniami w tym zakresie; natomiast badacze współcześnie działający w ramach QSR są głównie zorientowani na bardziej praktyczne rezultaty i w poszukiwaniu uzasadnienia dla swoich badań nie wychodzą poza odniesienia do Whiteheada czy Leśniewskiego.

Nasz projekt ma ambicję połączyć te dwa światy: chcemy skupić się na filozoficznych motywacjach jakościowych logik przestrzeni w kontekście dzieł Russella oraz przeanalizować z formalnego punktu widzenia pewne systemy tych logik powiązane z tzw. geometrią afiniczną (która była jedną z geometrii wyróżnionych przez Russella jako posiadająca charakter jakościowy). Poglądy Russella na naturę geometrii nie stanowiły jak dotąd obszaru pogłębionych badań. Zamierzamy zbadać koncepcje Russella dotyczące tego, jaka jest natura geometrii zarówno w źródłach, które są mniej lub bardziej powszechnie dostępne, jak i w źródłach archiwalnych, które jak do tej pory nie doczekały się głębszej analizy. Z drugiej strony afiniczne logiki przestrzeni stanowią ważny, acz zaniedbany, obszar badawczy w ramach QSR. W oparciu o nasze wcześniejsze rezultaty, zamierzamy zbadać pokrewne systemy takich logik, szczególnie jeśli idzie o wymiary większe niż 2. Zatem, obie części projektu badawczego dotyczą ważnych obszarów badawczych a ich połączenie, stanowi wartość dodaną: powiązanie analiz filozoficznych z formalnymi.

OD INFORMACJI DO INNOWACJI. ZAPRASZAMY DO BIBLIOTEKI UNIwersYTECKIEJ!

Joanna Kulińska

Biblioteka Uniwersytecka

Regionalny Ośrodek Informacji Normalizacyjnej i Patentowej

Od informacji do innowacji to hasło cyklu edukacyjnego

przygotowanego i realizowanego w Regionalnym Ośrodku Informacji Normalizacyjnej i Patentowej (ROINP). Kluczowymi założeniami cyklu są:

- upowszechnianie wiedzy z zakresu ochrony własności przemysłowej,
- edukacja w zakresie efektywnego wykorzystywania zasobów informacji patentowej,
- prezentowanie sprawdzonych i stosowanych na świecie

metod, narzędzi, procesów wspierających poszukiwania nowych rozwiązań,
—promowanie innowacyjności i ochrony własności przemysłowej.

Założenia cyklu realizowane są w różnych formach. 27 października 2017 r. odbyło się spotkanie edukacyjne pt. **Narzędzia informacji patentowej oraz strategia prowadzenia badań stanu techniki w patentowych bazach danych**. Informacja patentowa jest wyspecjalizowaną dziedziną informacji naukowo-technicznej. To zarazem najobszerniejszy i najbardziej aktualny zbiór wiedzy technicznej i technologicznej. Wykład o korzyściach z eksploatacji zasobów baz patentowych oraz praktyczne warsztaty efektywnych poszukiwań przeprowadziła Agnieszka Podrazik, ekspertka w zakresie badania stanu techniki w patentowych bazach danych. Uczestnicy warsztatów otrzymali zaświadczenia o udziale oraz materiały informacyjne na temat ochrony własności przemysłowej.

Z kolei 26 stycznia br. odbyło się seminarium edukacyjne pt. **Metodyka TRIZ - droga do innowacyjnych rozwiązań** - partnerskie przedsięwzięcie Regionalnego Ośrodka Informacji Normalizacyjnej i Patentowej oraz Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii UZ.

W sali konferencyjnej biblioteki spotkali się naukowcy, dydaktycy, bibliotekarze akademicki oraz przedsiębiorcy zainteresowani innowacyjnością. TRIZ (Teoria Rozwiązywania Innowacyjnych Zadań) jest naukowo opracowaną - sprawdzoną w praktyce i stosowaną z sukcesami przez rozpoznawalne marki - metodyką umożliwiającą tworzenie innowacyjnych rozwiązań. Jej twórcą jest naukowiec i wynalazca Henryk Saulowicz Altszuller. Możliwości wykorzystania TRIZ i korzyści ze stosowania tej metodyki przybliżył - w dynamicznym, inspirującym i arcyciekawym wykładzie - dr Sergey Yatsunenko z firmy Novismo.

W zagadnieniu ochrony innowacyjnych rozwiązań wprowadziła słuchaczy Agnieszka Gąsiorowska - rzeczniczka patentowa UZ. Zwróciła uwagę na korzyści, jakie można odnieść chroniąc własne, nowe rozwiązania. Natomiast o potencjale infrastruktury badawczej Parku Naukowo-Technologicznego UZ, wachlarzu usług i możliwościach współpracy opowiedział Krzysztof Burda - kierownik ds. marketingu i współpracy z przemysłem.

Uczestnicy seminarium otrzymali zaświadczenia o udziale oraz materiały informacyjne na temat ochrony wynalazków, wzorów użytkowych, znaków towarowych i wzorów przemysłowych. Tematem następnego wydarzenia o charakterze warsztatowym będzie **Design Thinking**, kolejna, sprawdzająca się w praktyce ścieżka tworzenia innowacyjnych rozwiązań.

Inną formą realizacji założeń cyklu edukacyjnego **Od informacji do innowacji** są wystawy. Aktualnie - w przestrzeni I piętra Biblioteki Uniwersyteckiej - można oglądać ekspozycję pt. **Czy „piractwo to buractwo”?** Zaprezentowane prace są dziełami laureatów konkursów organizowanych przez Urząd Patentowy RP. Zapowiedzi wydarzeń organizowanych w ramach cyklu **Od informacji do innowacji** umieszczane są sukcesywnie na stronach internetowych ROINP, BU oraz w komunikatorze NIUZ.

Regionalny Ośrodek Informacji Normalizacyjnej i Patentowej funkcjonuje w strukturze organizacyjnej Biblioteki Uniwersyteckiej. Świadczy usługi w dwóch różnych kontekstach zadaniowych:

OD GÓRY:
METODYKA TRIZ – DROGA DO INNOWACYJNYCH ROZWIĄZAŃ. OTWARCIE SEMINARIUM. E. ADASZYŃSKA (DYREKTOR BU), K. DĄBROWSKI (DYREKTOR CPTT)
CZY „PIRACTWO TO BURACTWO”? – MIGAWKA Z WYSTAWY
FOT. OD AUTORKI

—jest Ośrodkiem Informacji Patentowej (OIP) zrzeszonym w europejskiej sieci ośrodków informacji patentowej PATLIB. W tym kontekście zadaniowym działa na podstawie umowy zawartej między Urzędem Patentowym RP i Uniwersytetem Zielonogóskim. Oferta OIP adresowana jest do wszystkich osób, firm i instytucji zainteresowanych informacją z zakresu ochrony własności przemysłowej,
—jest Ośrodkiem Informacji Normalizacyjnej. Realizuje zadania określone w umowie między Polskim Komitetem Normalizacyjnym (PKN) i Uniwersytetem Zielonogóskim. Posiada aktualne Świadectwo Stosowania Systemu Zarządzania Bezpieczeństwem Informacji (SZBI) wydane przez PKN. Wprowadzenie SZBI przez Bibliotekę Uniwersytecką umożliwia studentom i kadry akademickiej UZ bezpłatny dostęp do treści Polskich Norm (PN) i dokumentów normalizacyjnych (PKN) w wersji elektronicznej na zasadach określonych w umowie z PKN.

Szczegółowe informacje o zasobach i usługach oferowanych przez Regionalny Ośrodek Informacji Normalizacyjnej i Patentowej zamieszczone są na stronach internetowych ROINP. Ośrodek jest czynny od poniedziałku do piątku, w godz. 8.00-19.00.

WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE

Wydział
Artystyczny
Uniwersytetu
Zielonogóskiego

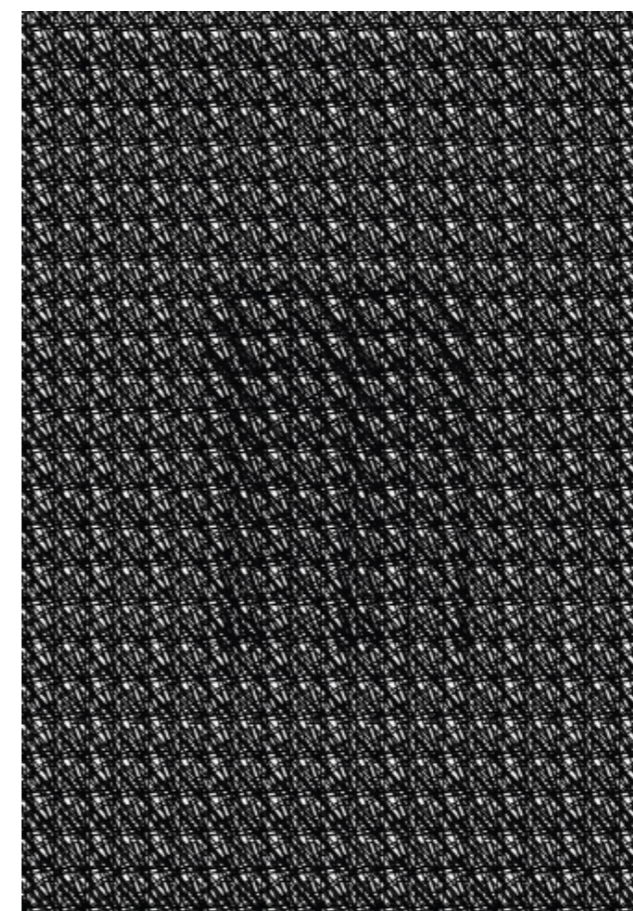

GALERIA grafiki
Biblioteki Sztuki

W piątek, 23 marca 2018 r., o godz. 11.00 Galeria Grafiki Biblioteki Sztuki na Wydziale Artystycznym odbył się wernisaż wystawy Ol'gi Moravcovej, artystki z Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Ostrawskiego w Czechach. Autorka zaprezentowała prace z cyklu *Przejsie*. Wystawie towarzyszył wykład pt. *Rozkład i proces*. Kuratorki wystawy: dr Janina Wallis, dr Katarzyna Grabias-Banaszewska. Wystawę można zwiedzać do 16 kwietnia 2018 r. Serdecznie zapraszamy.

OL'GA MORAVCOVA, PRACA Z CYKLU „PRZEJŚCIE” 100/70 CM, MIKS TECHNIK GRAFICZNYCH

WERNISAŻ OL'GI MORAVCOVEJ, GALERIA GRAFIKI BIBLIOTEKI SZTUKI WA
FOT. KATARZYNA GRABIAS-BANASZEWSKA

Przekrój mojej dotychczasowej twórczości jest w stosunku do czasu studiów sztuki dość różnorodny. W dziełach zauważyć jednak można pewien ciąg, który z formalnego punktu widzenia bardziej lub mniej waha się pomiędzy czystą geometrią a strukturalnością. Podstawą dla mnie stało się przede wszystkim szukanie własnego języka sztuki i tematyki, która odzwierciedlałaby mój sposób percepcji, jednak zachowując dla widza przestrzeń do własnej autorefleksji. Od drugiej połowy 2014 roku większa część mojej twórczości jest poświęcona ludzkiemu ciału i jego częściom artystycznie opracowanym w formie przedmiotów, odbitek graficznych lub ich kombinacji. Wykorzystuję przede wszystkim materiały biologiczne, ich obrazy, procesy lub cechy, których opracowanie jest zawsze związane z treścią. Dzieła dotyczą głównie tematów ludzkiej egzystencji w kontekście indywidualnej polemiki w sferze racjonalnej i duchowej, przy czym akcent jest często stawiany na przeżycia fizyczne.

Ol'ga Moravcova

Instytut Sztuk
Wizualnych
UZ

Mięso słońia
wideoperformance Aleksandry Kubiak
w Lubuskim Teatrze

Aleksandra Kubiak po obronie doktoratu na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu, w bieżącym roku akademickim rozpoczęła pracę w Instytucie Sztuk Wizualnych UZ. Artystka jest absolwentką ISW (2004), gdzie w 2001 r. założyła Grupę Sędzia Główny, jeden z najważniejszych projektów artystycznych polskiej sztuki najnowszej (razem z Karoliną Wiktor, także absolwentką Instytutu).

W roku 2011 wznowiła swoją działalność indywidualną tworząc fotografie, obiekty i filmy, w których porusza tematy wykluczenia, opresji, osobistych traumatycznych przeżyć. Jej ostatnia praca, *Mięso słońia*, po raz pierwszy w Zielonej Górze została zaprezentowana 24 stycznia br. w Lubuskim Teatrze. Miejsce pokazu zostało wybrane nie przypadkowo. Film został zrealizowany (tam też odbył się pokaz premierowy) w Teatrze Nowym w Łodzi, a w jego realizacji brała udział aktorka tego teatru, Monika Buchowiec.

Artystka już po raz drugi w swojej pracy korzysta z doświadczenia aktorów. W poprzedniej realizacji, *Śliczna jesteś laleczko*, współpracowała z Elżbietą Lisowską-Kopec, która wcieliła się w rolę aktorki/matki artystki, poszukując razem z nią prawdy o tragicznych rodzinnych zdarzeniach. *Mięso słońia* jest w pewnym stopniu kontynuacją autoanalizy w kontekście rekonstrukcji przeżyć z dzieciństwa. Problem molestowania seksualnego, powszechne zakłamanie patriarchalnego społeczeństwa spotykają się w tej pracy z historią związku Katarzyny Kobro i Władysława Strzemińskiego, wybitnych artystów polskiej awangardy, odkrywanych ostatnio na nowo jako twórców o randze światowej. Aleksandra Kubiak, zafascynowana postacią Katarzyny Kobro, jej siłą, ale też niezmiernie trudnym losem, zaprosiła do swojego filmu Monikę Buchowiec, która grała artystkę w przedstawieniu pt. *Kobro*. Utożsamia aktorkę z graną przez nią postacią, staje się ona dla niej mentorką, punktem odniesienia, rodzajem terapeutki. Film jest tu więc rodzajem spektaklu/psychodramy/terapii, w laboratoryjnych warunkach sceny. Jednocześnie budzi emocje nie tylko treścią dialogów i emocjonalnym zaangażowaniem artystki, ale też prostotą i trafnością użytych środków. Historia dziecka poddanego molestowaniu, pozostawionego bez pomocy ze strony dorosłych ma pointę w postaci pokazanego w filmie procesu pracy nad sobą, wydobywania się ze świata strachu i upokorzenia poprzez sztukę, dzięki jej wielkiej sile katartycznej.

Wojciech Kozłowski

ALEKSANDRA KUBIAK, *MIEŚSO SŁONIA*, 2017, KADR Z FILMU,
OPERATOR: KRZYSZTOF GAWAŁKIEWICZ

Dwa plenery w Galerii PWW

W minionym roku akademickim odbyły się dwa plenery studenckie naszego Instytutu. Były to plenery malarskie, a różniło je niemal wszystko. Miejscem pierwszego były Góry Stołowe, drugiego Zielona Góra, miasto i jego architektura. Plener w Kartowie był ledwie tygodniowym wypadem w drugim tygodniu maja. Plener Zielonogórski trwał dłużej. Studenci mieli dwa tygodnie na pracę. Polegał na tym, aby jak najwięcej pracować poza budynkiem Instytutu.

Motyw pleneru zawierał się w temacie *Po drugiej stronie ulicy*. Ideę, która temu towarzyszyła, można opisać jako próbę określenia roli kreacji w postrzeganiu architektury nie poprzez jej spektakularne przejawy piękna i harmonii, a przeciwnie, dostrzegania interesujących malarsko i twórczo, walorów architektury zaniedbanej, opuszczonej, popadającej w ruinę. Tym była owa „druga strona ulicy”, którą studenci mieli za zadanie podjąć jako temat swoich prac. Nie wszyscy poddali się tej sugestii.

Tymczasem okolice Gór Stołowych zaoferowały studentom naturę w jej monumentalnym wymiarze. Próba artystycznego określenia się wobec tego zjawiskowego otoczenia okazała się być trudnym zadaniem. Mimo to wrażenia, szkice, pomysły, refleksje, jakie stamtąd wynieśli uczestnicy pleneru, były solidną podstawą do dalszych działań twórczych.

W Kartowie, a dokładnie w domu wypoczynkowym naszego Uniwersytetu, usytuowanym u podnóża masywu skalnego Szczelińca, zajęciom plenerowym towarzyszyły wykłady i dyskusje skupione wokół wizji człowieka przyszłości. Moderatorami spotkań sympozyjnych byli koledzy z Instytutu Filozofii.

Ostatecznie oba plenery „spotkały” się w gościnnej przestrzeni Galerii PWW. Dzięki temu możemy zobaczyć, na ile twórcze ambicje, zamiary i oczekiwania zostały wypełnione interesującą artystycznie treścią. Ekspozycja obejmuje prace trzynastu studentów reprezentujących wszystkie kierunki na jakich kształci Instytut Sztuk Wizualnych. Udział w wystawie był formą uznania dla osiągniętego poziomu artystycznego dla: **Pauliny Zdanowicz, Marleny Sawicz,**

NA PIERWSZYM PLANIE PRACA KATARZYNY SMUGARZEWSKIEJ

OD LEWEJ PRACE: ALEKSANDRY SKOCZYŁAS, JAGODY KRASNY I BARBARY CAP

Anny Jelak-Bogusz, Agnieszki Kochan, Maryny Tylets, Jagody Krasny, Barbary Cap, Martyny Wojciechowskiej, Żywii Leszkowicz-Baczyńskiej, Karoliny Safian, Sylwi Januszewskiej, Grażyny Rymaszewskiej, Alicji Zimostrat i Katarzyny Smugarzewskiej.

Wystawę w Galerii PWW można było oglądać do końca lutego.

Jarostaw Łukasik

Galeria aj-aj

W Galerii aj-aj w Instytucie Sztuk Wizualnych w dniach 12.01-23.02.2018 r. prezentowana była wystawa **Kajetana Karczewskiego** pt. *Homeostaza*. Artysta prezentował dwa cykle wykonane w tradycyjnych technikach graficznych - *Kaplica* oraz *Bramy*.

Homeostaza, jako ludzka akomodacja i asymilacja, dostosowanie zachowania do wymogów sytuacji i określonego środowiska. Mechanizm psychiczny, który powstał w toku ewolucji w celu przystosowywanie się człowieka do określonego układu warunków. Badania w tym zakresie Kajetan Karczewski prowadzi w najbliższym środowisku społeczno-kulturowym. Opiera je także na własnych doświadczeniach i przeżyciach z przeszłości i teraźniejszości.

Kajetan Karczewski - ur. w 1994 r. w Houston (TX). Od 2013 r. student grafiki warsztatowej na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. Dyplom licencjacki obronił w Pracowni Druku Wypukłego prof. Andrzeja Bobrowskiego. Zajmuje się technikami druku wklęsłego i wypukłego, rysunkiem i malarstwem. Głównym obszarem jego artystycznych poszukiwań jest badanie zjawisk komunikacji interpersonalnych, relacje międzyludzkie, wnikanie w ludzką psychikę i jej zmienność na przestrzeni lat.

Kuratorzy: prof. Piotr Szurek,
mgr Maryna Mazur

WIDOK Z WYSTAWY FOT. MARYNA MAZUR

Bramy

Przedstawione w pracy drzwi stanowią granice stref, w których egzystujemy na co dzień. Ich progi rozdzielają i jednocześnie łączą owe przestrzenie, demonstrując, że obydwa te procesy są aspektami jednego aktu. Są przegubem między przestrzenią ludzką a tym, co znajduje się na zewnątrz. Drzwi ustanawiają granice i możliwość ich przekraczania. Ich fizyczne cechy; ruchomość, elastyczność, tworzą harmonijny mechanizm, który jednocześnie łączy i rozdziela dwie przestrzenie, ograniczoną i bezgraniczną, skończoną i nieskończoną. Drzwi można otworzyć i dlatego, gdy są zamknięte dają wyraźniej niż gładka ściana poczucie odgradzenia od wszystkiego, co jest poza przestrzenią. Grafiki przedstawiające przejścia dla mnie najważniejsze i najczęściej przekraczane, ułożone w swoistym transparentnym tunelu, tworzą drogę przez codzienność, dając możliwość obrania w niej różnych kierunków. Z jednej ich strony znaleźć można azyl, strefę prywatną, nieomal intymną, wydaje się bardzo bezpieczną, ale w pewnym sensie ograniczoną. Z drugiej - otwartą przestrzeń, ze wszystkimi jej zagrożeniami i niewiadomymi, ale jednocześnie z nieskończonymi możliwościami dalszej drogi, rozwoju, dalszego poznania. Przez całe życie odkrywamy nowe drzwi, łącząc i rozdzielając dotychczas dotknięte fragmenty przestrzeni; zamykamy je niekiedy na zawsze niczym gestem zatrzaśnięcia, z pragnieniem odcięcia się od jakiegoś fragmentu przeszłości lub pozostawiamy niedomknięte, jakby w niepewności nowego, czy tęsknotą za tym, co przemi-

ja. Ostatnie drzwi z serii symbolizują tajemnicę, przejście dotychczas nie odkryte, kryjące nieznanne. Każdego dnia, bez namysłu, przechodzimy przez progi wielu drzwi. Nie rozmyślamy nad ową czynnością, do czasu kiedy stanowią one barierę i nie możemy ich otworzyć. Każde inne: kolorystyka, rodzaj klamki, przyklejony numer czy tabliczka z napisem mogą określić, kogo lub co znajdziemy za ich skrzydłami. Są takie, które budzą w nas lęk i strach, nie wiemy co czeka nas po drugiej stronie, np. drzwi szpitalne. Przez inne przechodzimy bez strachu; przekraczając próg domu wchodzimy w strefę bezpieczną, niejako do azylu, odgradzającego prywatną przestrzeń w ogromie wielkiego świata. Warto czasem spojrzeć na nie i przemyśleć czy mówią coś do nas w czasach, których żyjemy.

Kajetan Karczewski

Kaplica

Cykl wklęsłodruków *Kaplica* autorstwa Kajetana Karczewskiego jest syntezą dwóch poglądów. Pierwszy zakłada, że wiejska religijność upadła i jest obecnie w odwrocie, tj. bogobojność skoncentrowana na kulcie przydrożnych kapliczek i krzyży. Współcześnie wszystkie te figurki świętych nie mają znaczenia dla mieszkańców wsi. Jest to stereotyp wsi XIX-XX wiecznej, zaś ta współczesna jest całkowicie odreligijniona. Wiejska pobożność jest tak naprawdę prymitywna, oparta na pogańskich wzorach, obrzędach związanych z przywoływaniem urodzaju. Każda wioska otaczała wciąż swój ołtarzyk i była z niego dumna, a obecnie tę formę rywalizacji pełni nowy park czy plac zabaw jako przejaw kulturotwórczości. Ludzie wsi nadal mają jednak sentyment do swoich przodków oraz pamięci zbiorowej.

Drugi pogląd mówi, że wieś się bardzo odhumanizowała - zglobalizowała się, nie jest już lokalną wioską. Efektem tych rozważań jest zakryta kapliczka. Liturgiczność w tej tradycyjnej formie się zdezaktualizowała w perspektywie współczesnego zglobalizowanego świata, przeniosła się do sfery prywatnej. Kiedyś religijność wyrażana była publicznie, będąc aktem społecznym, teraz stała się prywatna, a to, co prywatne, jest zakryte. Grafiki te wyrażają zmieniający się obraz religijności, drogę od kultu publicznego - odsłoniętego, do prywatnego - zakrytego. Przedmiot kultu stał się niewyraźny, zaciemniony.

Grafiki są oszczędne i proste w swojej formie, chłodne, przypominają stemple. Wyrażają pewną obcość, obojętność wobec nieznanego przedmiotu kultu, który jest zakryty niedostępną czernią. Paradoksalnie więc widać duży chłód i brak przekazu. Odwołując się do Hegla, prezentują pewną pustkę. Zdobna kapliczka wiejska jest otoczona kwiatami, wstążkami - pełna życia. Kapliczki cyklu pozbawione są charakterystycznego dla religijności wiejskiej barwnego folkloru. Przedmiot kultu jest niewidoczny, jego nieobecność wyraża czarna zasłona. Ukazane kaplice są więc opuszczone, puste. Jeśli chcielibyśmy postrzegać obecność Boga jako świętą figurkę w kapliczce, to w tych grafikach Kajetana Karczewskiego Bóg umarł - Gott ist tot³. Drugie spostrzeżenie to Deus absconditus - Bóg jest ukryty, bo jest niewidzialny. Artysta dokonuje odwrócenia od batwochwalstwa figuratywnego przedstawienia Boga. Grafiki wyrażają tęsknotę za poznaniem prawdziwego Boga, nieilustrowanego ludowym wyobrażeniem bóstwa, tęsknotę za Bogiem objawionym w rzeczywistości człowieka - Deus revelatus.

WIDOK Z WYSTAWY FOT. MARYNA MAZUR

Konkludując, obrazy z powodu braku przedmiotu kultu wzbudzają niepokój i pragnienie poznania, poszukiwania. Rolę tajemnicy pełni sztuka, która jest niedopowiedziana, prowokuje pytania. Ciemna przestrzeń pozwala każdemu człowiekowi zatrzymać się i zadać pytanie samemu sobie: czego szuka, co utracił, za czym tęskni lub czego nigdy nie doznał. Praca pozostawia przestrzeń dla unikatowości każdego człowieka i swobodę do zadawania pytań. Dopowiedziana forma nie skłaniałaby do refleksji. Autor grafik ociera się o realizm i o formę abstrakcyjną, tj. z jednej strony obraz jest realistyczny, ale przekaz niezwykle abstrakcyjny.

Maria Dybek

Na poznańskich salonach

Dwudziestu jeden absolwentów z jedenastu uczelni artystycznych w Polsce wzięło udział w IV edycji Projektu *Edukacja Artystyczna 2018* w Poznaniu. W tym gronie znalazły się dwie absolwentki Instytutu Sztuk Wizualnych WA UZ: **Marta Trawińska** i **Julia Sotkiewicz**. Choć żadna z nich nie wygrała, to miały możliwość zaprezentowania swoich prac dyplomowych na wystawach, które odbyły się w dniach od 14 do 25 lutego 2018 r. w dwóch miejscach: Centrum Kultury ZAMEK oraz Atrium Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Projekt *Edukacja Artystyczna to ogólnopolski konkurs na najlepszy dyplom powstały na kierunku edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych*.

JOANNA FUCZKO (Z LEWEJ)
I MARTA TRAWIŃSKA
NA TLE WYSTAWY

WIDOK PRAC
JULII SOTKIEWICZ

W Centrum Kultury ZAMEK prezentowany był dyplom Marty Trawińskiej pt. *Kocia panna* z roku 2017. Praca ta powstała w Pracowni Plakatu i Ilustracji pod kierunkiem dr. Piotra Czecha. Natomiast w Atrium Uniwersytetu Artystycznego można było zobaczyć pracę Julii Sotkiewicz pt. *O GÓRZE, O KOBIECIE, O DOMU* z roku 2016. Z kolei ten dyplom powstał w Pracowni Rysunku i Intermediów prowadzonego przez dr. hab. Radostawa Czarkowskiego, prof. UZ.

Julia Sotkiewicz

TAK DLA NIE Ryszard Woźniak

Galeria Nowy Wiek
Muzeum Lubuskie, Zielona Góra, 24.01-24.03.2018

24 stycznia 2018 r. w Galerii Nowy Wiek Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze otwarto wystawę prac Ryszarda Woźniaka zatytułowaną *Tak dla nie*, na której zostały zaprezentowane prace dotąd ukryte przed okiem odbiorcy. Dwadzieścia obrazów wykonanych w technice olejnej oraz akrylowej, operujących stonowaną kolorystyką, syntetyczną formą i zredukowanym tłem, złożyły się na różnorodność ekspozycji, którą sam autor w zapowiedziach anonsował jako pewną potencjalność - wskazując wątpliwości dotyczące jednorodności zbioru oraz aktualizacji konceptualnego budulca tak istotnego w jego twórczości. Jeśli bowiem obraz jest myślą, to jak potraktować ten zbiór, na który składa się kilkanaście prac reprezentujących cykle, czy też osobne dzieła przedzielone sporymi interwałami czasu? Czy mamy tutaj do czynienia z wypowiedzią? Czy te pojedyncze refleksy składają się w jakiś jednolity koncept? A może jest to jedynie zbiór aforyzmów, myśli rozproszonych, które za sprawą kolejnego autorskiego gestu zostały zebrane? Nie stanowi on przecież retrospektywy, choć prace pochodzą z okresu 1984-2017 i wyznaczają prawie całą dotychczasową artystyczną drogę Ryszarda Woźniaka. Jest to raczej autorski wybór - co więcej - z prac, które w za-

sadzie (z niewiadomych powodów) nie były udostępniane. Jednak konsekwentny dobór specyficznego sposobu narracji ujedynił i wprowadził koherencję w obszar przedstawienia. Choć bowiem obrazy te wiążą różnorodne perspektywy intelektualne i estetyczne, a generowana przez wielość elementów selektywność i przypadkowość (czy też raczej - wolicjonalny) charakter autorskiego gestu, zdecydowały o istnieniu tej realizacji gwarantując jej społeczny obieg, to projekt ten niewątpliwie scala to, w jaki sposób autor rozstrzyga szereg kwestii, które należą do porządku rozwoju artystycznego wyznaczonego datami pierwszej i ostatniej z prezentowanych prac. Przewrotnie można by stwierdzić, że integralność zbioru gwarantuje odmienną składowych, bowiem ilustruje on nieustanne poszukiwania, stylistyczną heterogeniczność i procesualność.

Już na początku swej drogi twórczej Ryszard Woźniak rozpoznał, że obrazy, podobnie jak słowa - a prawdopodobnie bardziej skutecznie - wchodzą w społeczny obieg i mogą stanowić narzędzie manipulacji. Wtedy, w latach osiemdziesiątych, uwikłanie w kwestie społeczne, czy polityczne wydawało się całkowicie naturalne. Stopniowo także kulturotwórcza moc obrazów została zwielokrotniona poprzez rozwój nowych mediów. W konsekwencji, wraz ze zwrotem ikonicznym, to one zaczęły kształtować naszą wyobraźnię wypierając pismo. Jednak obecnie mają już inny status, nie uzurpują sobie metafizycznej rangi, a często bywają oddzielane od artystycznego kontekstu. Najczęściej eksponują komunikacyjny (poznawczy), a także estetyczny walor oferując atrakcyjny i efektywny przekaz. Tradycyjne zaś

MYSZON II, 2006, AKRYL NA PŁÓTNIE, 61 X 46, FOT.: R. WOŹNIAK

obrazy zostały technologicznie wzmocnione, co zapewniło im dominację. Obraz, który wyparł słowo, sam jednak musiał zostać tym słowem objaśniony (wsparty) - domaga się wszakże komentarza, narracji. To paradoks stojący u źródła „uwiadzowienia” sztuki (intelektualizowania praktyk odbiorczych). Autor nie dostrzega jednak w tym miejscu zagrożenia, gdyż obraz - podobnie jak słowo - jest nośnikiem sensu, stąd wszelkie transpozycje w obszarze materialności przekazu mogą służyć jego konstytuowaniu. Jednak to właśnie trafna diagnoza perspektywy takiego „zniewolenia” obrazem, jego dosłownością i oczywistością spowodowała zwrócenie się ku metaforyczności i jej polisemii. W ten sposób poróżnione ze słowem obrazy ujęte w sekwencje pozostawiają szeroki margines interpretacji - bowiem od słowa uciekają, ale i słowo jest dla nich niezbędnym kompanem - generują więc różnego rodzaju gry, manipulacje i permutacje. I tutaj, jak myślę, artysta wykazał niewątpliwą czujność - dostrzegł możliwy horyzont takich działań, rozpoznając implikacje, jak i konsekwencje tego procesu. Dlatego wybrał postawę zdystansowaną i niejednokrotnie krytyczną. Uchwycenie wszelkich form estetyzacji, w tym także tych, którym podlegają formy społecznego życia, jest znakiem nowoczesnych czasów. Stąd siła zaprezentowanych realizacji nie wyczerpuje swego potencjału jedynie pośród artystycznych niuansów i estetycznych zachwyty, lecz ujawnia się także na poziomie politycznej kontroli, uwikłania w dyskursy władzy, zwłaszcza w krytycznym do nich odniesieniu. Jeśli nawet ta zdolność jest dostatecznie zakamufLOWANA, aby nie informować nas co do istoty fun-

damentalnego związku (wytwórca/konsument), to i tak stanowi znaczący element społecznej strategii. To przecież za sprawą ekspozycji, neutralizacji i swobodnej cyrkulacji - treści dotychczas niewidoczne stają się częścią społecznego imaginarium. Sztuka odgrywa tutaj zdecydowanie pierwszoplanową rolę - pomimo wszystkich prób uzasadnienia jej kiepskiej przydatności, anachroniczności, czy bezużyteczności.

Czy jednak rzeczywistość, podobnie jak pamięć, można „odświeżyć”? Moglibyśmy przecież jej nadać zgoła odmienny sens. Skoro podobna manipulacja w planie społecznym jest możliwa przy użyciu wcale nie wyrafinowanych środków z rezeruaru kultury popularnej, to tym bardziej artystyczny koncept powinien umożliwić takie działanie. Z tym, że umowność przyjętych strategii powinna odsłaniać (demaskować) iluzoryczność samej sytuacji. Uschematyzowane przedstawienia powiększają zatem dystans i wzmagają estetyczną satysfakcję zamieniając kolejne doświadczenia w akty rozpoznania, etapy poznawczego procesu, ale i specyficznej gry z odbiorcą, w której Ryszard Woźniak jest ekspertem. To gra zarówno na poziomie formalnym (kompozycja, struktura, barwa, faktura, sposób prezentacji), jak i estetycznym (możliwe aktualizacje formy, kontekstualizacje artystycznych praktyk). Stąd częstokroć intelektualny pierwiastek (zamysł) zostaje wyeksponowany w taki sposób, że uniemożliwia bezpośrednią denotację przedstawień. Pozostaje konotacja, czasami przesłaniana przez ironiczny tytuł pracy. Możemy oczywiście ulec sugestii wskazówek zawartych w tytule prac, czy odautorskim komentarzu, ale prymarnym językiem, jakiego używa Ryszard Woźniak jest język obrazów.

W pracach pojawiają się zatem pytania o tożsamość (cykle: „Twarze” i *Maski*), stabilność istnienia (cykl *Figury istnienia*), modyfikowalność form bytu i ich symbolicznych reprezentacji (cykl *Przemiana*), czy przenikanie się celowości i funkcjonalności (obraz *Witamy*). Oprócz tych fundamentalnych problemów autor porusza kwestie doraźnych wyborów - dezawuuje logikę społecznych następstw, modyfikacji wyznaczanych przez progresję politycznych form. Ten wątek jest chyba najbliższy krytycznej energii, jaka kształtowała dzieło Ryszarda Woźniaka w latach osiemdziesiątych. Zaczynał bowiem swoją artystyczną podróż w roku 1981, w atmosferze politycznych przemian i konfrontacji postaw, „bezczasie” kulturowych transformacji. Stąd jego dzieło zostało (prawdopodobnie na stałe) splecione z sytuacją społeczno-polityczną oraz dynamiką ustrojowych przemian. Właśnie stawianiu takich trudnych pytań, problematyzowaniu, próbom odnalezienia niekonwencjonalnych rozwiązań odpowiadają artystyczne poszukiwania odpowiedniej formuły wyrazu. W prezentowanym zbiorze brakuje może dość znaczącej dla wcześniejszych prac bezkompromisowości, ostrości i kontrowersyjności, choć stale obecna jest postawa zdystansowana, nierzadko ironiczna, poddająca w wątpliwość odkrywane mechanizmy dominacji i manipulacji. Można zaryzykować stwierdzenie, że realizacje te oddziałują zarówno na poziomie *softwaru* (nie chodzi tu jednak o dostosowanie formy do odbiorczych preferencji, lecz o zmysłowy substrat), jak i *hardwareu* - obrazy wyzwalają bowiem nie tylko emocje, ale także postawę krytyczną. Artysta tym samym prowoku-

je do sięgania głębiej, do potencjału refleksyjnego - kiedy już wnikiemy w materię tych obrazów, dostrzeżemy jak indywidualna przestrzeń doświadczenia zawłaszcza multiplikowane przez media wyobrażenia jako ekwiwalenty kulturowych treści, jak je przetwarza i redefiniuje konstruując nową warstwę sensów.

Przy odpowiednim doborze artystycznych środków - a w działaniach Ryszarda Woźniaka dostrzec można dbałość o każdy element twórczego procesu - i dyscyplinie formalnej takie działanie stanowi niezwykle skuteczną strategię, rodzaj interaktywnej gry z odbiorcą. Oczywiście grą z historią najnowsza jest obraz *Mgła* z 2010 r. będący specyficznym komentarzem kwietniowej katastrofy pod Smoleńskiem. Pośród wielu tropów, poszlak i hipotez, jedynym śladem, znakiem na zamalowanym, srebrnoszarym tle jest odcisk kociej łapy, podobnie przygodny jak każda tragiczna śmierć. Nietransparentność znaku wskazuje na nieprzejrzystość zarówno samych okoliczności zdarzenia, jak i budowanych wokół niego narracji. Podobnie otwarty na interpretację pozostaje obraz *Tak/Nie* z 2017 r. Choć autor sugeruje kontekst biblijny („Niech wasza mowa będzie: Tak, tak; nie, nie. A co nadto jest, od Złego pochodzi”, Mt. 5, 37), to wydaje się, że dotyka on także kwestii retoryki politycznej nowomowy („plusy ujemne”, „za a nawet przeciw” etc.) wydobywając absurdalność specyficznej logiki przekazu ukształtowanej przez media. Właśnie na tym polu twórczość Ryszarda Woźniaka doskonale się znajduje, kiedy zarówno swoją prywatną opowieść, jak i zjawiska społeczne, fakty najnowszej historii, czy narodowe mity czyni przedmiotem krytyczno-ironicznej dekonstrukcji. Przetwarzając, modyfikując i multiplikując zjawiska medialne - dokonując w ten sposób ich ponownej ekspozycji - artysta sprawia, że mogą się one stać przedmiotem krytycznej analizy. Obnażają wtedy swoją iluzoryczność i bylejakosć. Inny modus stanowi postępowanie się zredukowanymi fantasmagorycznymi formami, eksponowanie groteskowych kształtów, schematyzacja postaci, czy ogołoczone z tła obrazy - stały się one transparentnymi znakami, których materialny substrat został zniesiony odnosząc

nas bezpośrednio do istnienia. Przy użyciu takich środków autor potrafił twórczo wykorzystać wpisana w osobistą historię różnorodność doświadczeń - lokując się na styku tego, co indywidualne i prywatne oraz tego, co społeczne i ogólne, jego dzieło staje się tym samym nie jedynie sprawozdaniem z wewnętrznych rozterek dotyczących procesu twórczego, czy egzystencjalnej swoistości, ale także odsyła do treści uniwersalnych wpisanych w kulturowy kontekst. Kontekstualność stanowi zatem o integralności tej propozycji - pozorne rozproszenie i przypadkowość pojawienia się wybranych prac (autor wszakże sam sugeruje brak jasnych kryteriów, które decydowałyby o ujawnianiu tych, a nie innych obrazów) wydaje się znosić diachroniczny horyzont, jednak asymilując historyczny i społeczny kontekst - w pracach pojawia się on w cytatach, fragmentach doniesień medialnych, obrazach, czy tytułach - autor wyznacza osadzoną w czasie poznawczą perspektywę. Konceptualizm co prawda ugruntował przekonanie, że aspekt intencjonalny, jaki artysta wnosi w obszar dzieła dotyczy przede wszystkim znaczenia, idei. To także stanowić miało w konsekwencji cel i przedmiot artystycznej kreacji. Jednak trudno wyobrazić sobie tak transparentne pod względem formalnym dzieła, poprzez które przeświecałby zgodny z intencją autora sens, a których materialność nie ograniczałaby takiej wręcz idealnej transmisji znaczeń. Dlatego pozostaje zaakceptować proces kolejnych interpretacji wzbogacających dyskursywny kontekst, który umożliwił nie tylko artystyczną wypowiedź, ale i komunikację artysty z odbiorcą. Tym samym niewątpliwie jest również, że efekt artystycznych praktyk stanowi także wiedza, czy też określony kapitał poznawczy budowany w oparciu o mechanizmy krytycznego dystansu, oporu, czy subwersji. Do zadań sztuki należy bowiem nie dekorowanie świata, a raczej odstawianie, demaskowanie i ujawnianie jego ukrytych mechanizmów. Sztuka przecież, jak uzasadniał Jacques Ranciere, nie musi kontestować, aby zmienić zastany porządek.

Artur Pastuszek

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA, ARCHITEKTURY I INŻYNIERII ŚRODOWISKA

Świętej Pamięci

Profesor dr hab. inż. arch. Wanda Kononowicz

ur. 18 września 1942 r. zm. 22 lutego 2018 r.

**Kierownik Katedry Architektury i Urbanistyki
Wydziału Budownictwa Architektury i Inżynierii Środowiska
Uniwersytetu Zielonogórskiego**

Wszystkich zmroziła wiadomość - Pani Profesor Wanda Kononowicz, nasza Kierownik Katedry nie żyje. Nagła choroba i śmierć Pani Profesor była bolesnym wydarzeniem dla nas wszystkich, dla całej akademickiej społeczności uniwersyteckiej. Do ostatnich dni życia Pani Profesor, w pełni aktywna zawodowo, z niezwykłym zaangażowaniem przekazywała współpracownikom i studentom swoją wiedzę, doświadczenia oraz wsparcie.

Profesor dr hab. inż. arch. Wanda Kononowicz była absolwentką Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej. Na tym Wydziale po ukończeniu studiów, w roku 1965 rozpoczęła pracę naukowo-dydaktyczną. Jej zainteresowania naukowe problematyką urbanistyczną rozwoju XIX-wiecznego i pierwszej połowy XX wieku miasta Wrocławia uwieńczone zostały kolejnymi stopniami i tytułem naukowym oraz pozostawionym znaczącym dorobkiem naukowym w postaci wielu opracowań opublikowanych i nieopublikowanych.

W roku 1974 uzyskała stopień naukowy doktora nauk technicznych w dyscyplinie architektura i urbanistyka. Obroniona praca doktorska pt. „Przemiany formy urbanistycznej Wrocławia w XIX i na początku XX wieku” była podstawą opracowania pierwszego w dziejach rozwoju Wrocławia, historycznego studium urbanistyczno-architektonicznej ochrony konserwatorskiej zespołów zabudowy miejskiej z XIX i pierwszej połowy XX wieku.

W latach 1996-2012 była kierownikiem Zakładu Historii i Teorii Architektury i Urbanistyki w Instytucie Historii Architektury, Sztuki i Techniki, na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej. W tym czasie prowadziła wykłady i seminaria z Historii Budowy Miast, Historii Urbanistyki Współczesnej, Rewaloryzacji Zespołów Urbanistycznych oraz zajęcia projektowe i prace dyplomowe na kierunku architektura na specjalności architektura i urbanistyka oraz ochrona zabytków, a także na kierunku gospodarka przestrzenna na specjalności planowanie przestrzenne.

Stopień doktora habilitowanego otrzymała w roku 1997, a Jej habilitacyjna książka pt. „Wrocław, kierunki rozwoju urbanistycznego w okresie międzywojennym” została wyróżniona nagrodą Prezesa Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast. Pod Jej kierunkiem, już wtedy niekwestionowanym autorytetem naukowym w tej specjalności, opracowane zostało pierwsze kompleksowe Studium historyczno-urbanistyczne Wrocławia z wytycznymi konserwatorskimi do projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Wrocławia.

Wypromowała siedmiu doktorów, z których sześć dysertacji doktorskich zostało wyróżnionych, a w tym dwie prace zostały nagrodzone przez Ministra Infrastruktury i Budownictwa RP.

Nominacja profesorska w roku 2009 potwierdziła Jej wybitny wkład w rozwój nauki i kadry naukowej. W ponad pięćdziesięcioletnim okresie pracy naukowo-dydaktycznej wykształciła wielu znakomitych architektów.

Spośród licznych prac dyplomowych, wykonanych pod Jej kierunkiem, szesnaście prac zdobyło prestiżowe nagrody i wyróżnienia w kolejnych edycjach międzynarodowego konkursu konser-

watorskiego im. prof. J. Zachwatowicza, organizowanego przez Polski Komitet Narodowy ICOMOS, a także w krajowych konkursach urbanistyczno-architektonicznych organizowanych przez Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa, i Stowarzyszenie Architektów Polskich Oddziału Wrocławskiego i Zielonogórskiego.

Z Uniwersytetem Zielonogórskim Pani Profesor Wanda Kononowicz związała się w roku 2012. Podejmując wówczas pracę na Wydziale Inżynierii Łądowej i Środowiska, znacząco wzmocniła kadrę naukowo-dydaktyczną nowo utworzonego kierunku architektura i urbanistyka. Na tym samym kierunku pod nową nazwą architektura, prowadziła wykłady z Historii Budowy Miast, Teorii Budowy Miast, Modernizacji Zespołów Zabudowy, Ochrony Zabytków oraz zajęcia projektowe i prace dyplomowe na I i II stopniu studiów.

W roku 2016 wybrana została na stanowisko kierownika Katedry Architektury i Urbanistyki na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska, które obejmowała do śmierci.

Pani Profesor była członkiem Sekcji Historii Architektury i Urbanistyki oraz Ochrony Zabytków Komisji Naukowej PAN Oddziału we Wrocławiu, także członkiem Polskiego Komitetu Narodowego Międzynarodowej Rady Ochrony Zabytków ICOMOS-POLSKA, oraz członkiem założycielem Polskiej Sekcji INTERNATIONAL DO.CO.MO.MO. - Stowarzyszenia Dokumentacji i Konserwacji Architektury Modernizmu utworzonego w 1992 r.

Za swoje osiągnięcia została odznaczona m. in.: Złotym Krzyżem Zasługi, Srebrną Odznaką Towarzystwa Miłośników Wrocławia, Złotą Odznaką Politechniki Wrocławskiej, Medalem Edukacji Narodowej, Medalem Stulecia Uczelni Technicznych we Wrocławiu, Wyróżnienie II stopnia przyznane przez Wrocławski Oddział SAPR, a także wyróżniona licznymi Nagrodami Dziekana i JM Rektora Politechniki Wrocławskiej oraz JM Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Była osobą wyjątkowo wrażliwą na kulturę relacji międzyludzkich. Dawala nam wszystkim przykład, jak ważna jest kultura w życiu każdego z nas, szczególnie w wymagającej całkowitego poświęcenia się działalności naukowej, dydaktycznej i zawodowej.

Już nie zadzwoni telefon, z którego ciepłym głosem Pani Profesor zapyta - możemy chwilkę porozmawiać? Były to najczęściej długie, ciągnące się do późnego wieczora, rozmowy pełne intelektualnej swady i spontanicznych reakcji wynikających z Jej pogodnego usposobienia.

Pani Profesor dziękujemy za wszystko. Na zawsze pozostanie Pani w naszej pamięci...

W imieniu społeczności akademickiej

Bogusław Wojtyszyn

Msza święta pożegnalna w intencji Pani Profesor odbyła się 3 marca 2018 r. w kościele parafialnym pw. św. Augustyna we Wrocławiu.

Uroczystości pogrzebowe miały miejsce w Warszawie 9 marca 2018 r na Cmentarzu Powązkowskim poprzedzone nabożeństwem żałobnym w kościele pw. św. Karola Boromeusza.

Konferencja REMO 2017

Wprawdzie XV Jubileuszowa Konferencja Naukowo-Techniczna REMO 2017 *Problemy remontowe w budownictwie ogólnym i obiektach zabytkowych* odbyła się w dniach 6-9 grudnia 2017 r. w Kudowie Zdroju, to warto poświęcić jej trochę uwagi. Głównymi organizatorami byli: Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa Oddział Wrocławski i Komisja Rewaloryzacji, Modernizacji i Remontów Budowlanych. Konferencja objęta była patronatem między innymi przez Prorektora Politechniki Wrocławskiej ds. Organizacji i Rozwoju, prof. dr. hab. inż. Jerzego Jasieńko, Wydział Budownictwa Lądowego i Wodnego Politechniki Wrocławskiej i inne instytucje.

Głównymi tematami poruszonymi w ramach Konferencji były: zagadnienia remontów i konserwacji obiektów, nowe materiały i technologie w budownictwie remontowym i konserwacji zabytków, problemy rewaloryzacji i modernizacji budynków, w tym wzniesionych metodami uprzemysłowionymi, problematyka związana z ochroną przeciwwilgociową, przeciwpożarową i termomodernizacją budynków oraz zagadnienia pokrewne.

Członkami Komitetu Naukowego Konferencji REMO 2017 między innymi byli: dr hab. inż. **Maria Mrówczyńska**, prof. UZ i dr hab. inż. **Bohdan Stawiski**, prof. UZ, oboje z Instytutu Budownictwa UZ. Również nasi Koledzy z IB byli autorami referatów, a w tym:

—Anna Kucharczyk i Krystyna Urbańska - *Wpływ zakotwienia konstrukcji masztowej na wybrane, istniejące elementy budynku*;

—Krystyna Urbańska i Paweł Urbański - *Problemy adaptacyjne zabytkowego budynku dawnej Resursy w Zielonej Górze*;

—Marek Dankowski - *Problematyka utrzymania obiektów historycznych wykonanych z materiałów nietypowych*.

Marek Dankowski

Seminaria naukowe i szkolenia

—6 grudnia 2017 r., w Zakładzie Konstrukcji Budowlanych odbyło się seminarium naukowe, którego głównym punktem był referat mgr. inż. **Mirostawa Sadowskiego** na temat *Przestrzenne kształtowanie prętów ściskanych o maksymalnej nośności wybożeniowej*;

—13 grudnia 2017 r., również w Zakładzie Konstrukcji Budowlanych, mgr inż. **Anna Kucharczyk** przedstawiła referat pod tytułem *Nośność wybożeniowa prętów zbrojonych*;

—10 stycznia br. na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Lubuska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa przeprowadziła szkolenie adresowane do studentów i kadry naukowej, na temat *Izolacje drgań w budownictwie (wibroizolatory, maty wibroakustyczne)*. Wykład poprowadził **Janusz Lastawiecki**, przedstawiciel firmy Wibroizolacja Polska z Gliwic;

—17 stycznia br. w Zakładzie Konstrukcji Budowlanych mgr inż. **Victoria Petruševich** przedstawiła temat pt. *Analiza nośności granicznej ram cienkościennych przy uwzględnieniu sztywności ich fundamentów*;

—24 stycznia br. w Instytucie Inżynierii Środowiska, dr hab. inż. **Wilfried Winiwarter**, prof. UZ wygłosił wykład monograficzny pod tytułem *Anthropogenic emissions to the atmosphere - Options to reduce air pollutants and greenhouse gases*.

Marek Dankowski

Wydziałowe seminarium naukowe

28 lutego 2018 r. na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska dr inż. Waldemar Szajna wygłosił seminarium naukowe, zatytułowane *Współdziałanie budowli z podłożem: Tworzenie modelu podłoża i analizy numeryczne zagadnień geotechniki*. Sylwetkę prelegenta przedstawiła na wstępie dr hab. inż. **Maria Mrówczyńska**, prof. UZ, Prodzikan ds. Nauki WBAIŚ.

Seminarium odbyło się w związku z uruchomieniem przez prelegenta procedury habilitacyjnej. Tematyka seminarium obejmowała wybrane zagadnienia przedstawione w monografii prelegenta *Współdziałanie konstrukcji budowlanych z podłożem: Interpretacja badań gruntu i analizy numeryczne zagadnień geotechniki*, wydanej w ubiegłym roku w Warszawie przez Komitet Inżynierii Lądowej i Wodnej Polskiej Akademii Nauk. Zielonogórskie seminarium było swego rodzaju sprawdzianem przed wystąpieniem autora przed Radą Wydziału Budownictwa Politechniki Śląskiej w Gliwicach, gdzie uruchomione jest postępowanie habilitacyjne. Bardzo obszernie omówiona tematyka, obejmowała problemy geologii inżynierskiej, badania cech fizycznych i mechanicznych gruntu w warunkach laboratoryjnych w skali makro- i mikroskopowej oraz badania podłoża w warunkach in-situ, zagadnienia kontaktu materiałów konstrukcyjnych z gruntem, a także problemy symulacji numerycznych konstrukcji budowlanych zagłębionych w gruncie przy wykorzystaniu metody elementów skończonych, wzbudziła ożywioną dyskusję.

Profesorowie: Piotr Alawdin, Tadeusz Biliński, Jakub Marcinowski i Volodymyr Sakharov oraz dr Arkadiusz Denisiewicz przedstawili pytania, uwagi i sugestie do autora, dotyczące omawianych treści.

Marek Dankowski

WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA

Otwieramy kolejną edycję cyklu wykładów otwartych w ramach Programu *Nowoczesne Zarządzanie Biznesem na Wydziale Ekonomii i Zarządzania*

Serdecznie zapraszamy wszystkich zainteresowanych do udziału w kolejnym cyklu programu edukacyjnego *Nowoczesne Zarządzanie Biznesem*. Obecnie realizowanych jest pięć modułów tematycznych:

1. Zarządzanie ryzykiem finansowym w biznesie i życiu osobistym.
2. Narzędzia e-gospodarki.
3. Oszczędzanie oraz inwestowanie długoterminowe.
4. Nowy wymiar bankowości spółdzielczej.
5. Bezpieczeństwo w cyberprzestrzeni.

WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego

Już po raz czwarty pracownicy Instytutu Filologii Polskiej - członkowie zielonogórskiego oddziału Towarzystwa Miłośników Języka Polskiego - zorganizowali wyjątkowe obchody Międzynarodowego Dnia Języka Ojczystego. Nasz Uniwersytet gościł uczniów i nauczycieli ze szkół ponadgimnazjalnych regionu.

Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego, ustanowiony przez UNESCO, obchodzony jest 21 lutego. Data upamiętnia wydarzenia w Bangladeszu, gdzie w 1952 r. zgi-

nęto pięciu studentów uniwersytetu w Dhace - domagali się nadania językowi bengalskiemu statusu języka urzędowego. Instytut Filologii Polskiej i Towarzystwo Miłośników Języka Polskiego - oddział w Zielonej Górze od czterech lat organizują uroczyste obchody tego święta na Uniwersytecie Zielonogórskim. Składają się one z dwóch części. Pierwsza to konkurs pod hasłem *Potyczki z polszczyzną*, a druga - wykład otwarty. Przedsięwzięciu patronują Prorektor ds. Humanistycznych prof. Wojciech Strzyżewski i Dziekan Wydziału Humanistycznego prof. Sławomir Kufel.

W tym roku obchody święta odbyły się 2 marca w Bibliotece Uniwersyteckiej. Rozpoczęły się od słów prof. **Anny Wojciechowskiej**, przewodniczącej zielonogórskiego oddziału Towarzystwa Miłośników Języka Polskiego. - *Polszczyzna nie jest językiem zagrożonym. Należy szczęśliwie do 25 największych języków świata, więc nie musimy się bać o jej byt. Ale za to powinniśmy myśleć o dbaniu o jakość polszczyzny i temu służyć właśnie nasze obchody*

dr inż. **Mariola Michałowska**
dr **Janusz Śnihur**

FOT. PAULA SZYJKA

FOT. PAULA SZYJKA

- mówiła językoznawczyni podczas uroczystego otwarcia. Obchody zostały oficjalnie zainaugurowane przez Prorektora ds. Studenckich prof. Wojciecha Strzyżewskiego, który podkreślał wagę starannego posługiwania się rodzimym językiem.

W *Potyczkach z polszczyzną* wzięło udział sześć szkół: po jednej z Głogowa, Wolsztyna i Żagania oraz trzy z Zielonej Góry. Drużyny zmagaly się z różnymi zadaniami. Każda z konkurencji wymagała innego rodzaju umiejętności lub wiedzy. Uczniowie zmierzali się z takimi wyzwaniami, jak interpunkcja, przysłowia, wieloznaczność wyrazów, zapożyczenia. Nie zabrakło konkurencji dotyczących polskiej literatury. Widowską rozgrywką były kalambury. Uczniom kibicowali nauczyciele oraz publiczność, ale oni także mogli uczestniczyć w specjalnie dla nich przygotowanej konkurencji pt. *Kości zostały rzucone*. Głowili się nad nietrawnym zadaniem, w którym należało wcielić się w rolę narratora i napisać opowiadanie na podstawie dziewięciu obrazków widocznych na kostkach, używając przy tym fraz *Dzień Języka Ojczystego, Uniwersytet Zielonogórski* oraz *piękna polszczyzna*.

- W sposób lekki i przystępny chcemy pokazywać, że polszczyzna to jest nasze wspólne dobro, którym można się w pewien sposób cieszyć czy bawić, można je również podziwiać. Z różnej strony można też patrzeć na nasze językowe archiwum - mówiła prof. Anna Wojciechowska, zachęcając także do wysłuchania wykładu otwartego prof. Małgorzaty Mikołajczak pt. *Sowie zagadki. Jak czytać poezję Zbigniewa Herberta - Herbert zazwyczaj utożsamiany jest z poezją bardzo poważną. Z poetą, który mówi o śmierci, o wojnie, o sprawach wielkiej wagi, śmiertelnie wręcz poważnych. Warto, żebyśmy spojrzeli na Herberta od troszkę innej strony - zaproponowała znawczyni jego twórczości. Wykład prof. Małgorzaty Mikołajczak zachwyli publiczność.*

Po części wykładowej nastąpiło ogłoszenie wyników oraz rozdanie dyplomów i nagród. W zawodach zwyciężyła drużyna z Liceum Ogólnokształcącego im. Stefana Banacha w Żaganiu. - *Dużo rzeczy robiliśmy na wycucie, to znaczy pierwsza myśl była zawsze najlepsza. Trzeba się kierować intuicją. W końcu myślimy w języku polskim* - mówiła Anna Biedka z Żagania. - *Odbieramy takie akcje bardzo pozy-*

tywnie. Nie możemy pozwolić, by poprawny język polski zanikł całkowicie. Tym bardziej, że wiele słów przenika teraz z języka angielskiego - zauważyła Martyna Dobrowolska. Drugie miejsce wywalczyli uczniowie z V Liceum Ogólnokształcącego im. Krzysztofa Kieślowskiego w Zielonej Górze. Trzecie miejsce zajęło I Liceum Ogólnokształcące im. Tadeusza Kotarbińskiego w Zielonej Górze.

W przygotowanie obchodów Międzynarodowego Dnia Języka Ojczystego na Uniwersytecie Zielonogórskim co roku zaangażowani są nie tylko pracownicy UZ, ale także studenci polonistyki i dziennikarstwa.

Agnieszka Pożniak
Kaja Rostkowska-Biszczyk
Weronika Stobodzian

Polsko-Niemiecko-Francuskie Kolokwium Studenckie Stapelfeld, 18-23 listopada 2017 r.

Jak co roku w kwietniu członkowie Koła Naukowego „Germanica” oraz opiekunowie Trójstronnego Polsko-Niemiecko-Francuskiego Kolokwium Studenckiego rozpoczynają przygotowania do kolejnej, już XXVIII edycji tego wydarzenia, którego wieloletnia i nieprzerwana działalność została uhonorowana pierwszą nagrodą Trójkąta Weimarskiego przyznaną naszemu Uniwersytetowi w roku 2016 (nagrada w postaci dyplomu i statuetki, odebrane w Weimarze z rąk premiera rządu Turynii Bodo Ramelow została przekazana rektorowi Uniwersytetu Zielonogórskiego). W tym samym czasie Kolokwium zostało także wyróżnione Laurem Naukowca Uniwersytetu Zielonogórskiego za najlepszy międzynarodowy projekt roku.

W czerwcu 2017 r. projekt nasz został zaprezentowany szerszej publiczności podczas corocznego Festiwalu Nauki Uniwersytetu Zielonogórskiego. W trakcie jego prezentacji, przygotowanej przez opiekunów oraz studentów - uczestników Kolokwium - przedstawiona została między innymi bogato ilustrowana broszura prezentująca nasze przedsięwzięcie, wydana z okazji jubileuszu XXV-

lecia, promująca nie tylko Uniwersytet Zielonogórski, lecz także zaprzyjaźnione uniwersytety z Vechty (Niemcy) oraz Angers (Francja), od lat uczestniczące wraz z nami w Międzynarodowym Trójstronnym Kolokwium Studenckim.

Tradycyjnie wiosną każdego roku przygotowuje się i opracowuje materiały na rodzimych uniwersytetach, które to materiały stanowią podstawę do dalszej, już wspólnej, pracy studentów z Polski, Niemiec i Francji nad tematem ustalonym rok wcześniej. Podczas samego Kolokwium studenci pracują w trzech międzynarodowych grupach tematycznych (każda grupa składa się z przedstawicieli trzech partnerskich uczelni). Forma warsztatów podczas kolokwium (20 godzin) stanowi zawsze nie lada wyzwanie dla młodych germanistów, wymaga wielostronnego i wieloaspektowego podejścia oraz jest niemałym wyzwaniem językowym.

W ostatnich latach tematyka Kolokwium oscylowała wokół wydarzeń historycznych łączących nasze trzy narody, a kanwą i spoiwem były teksty głównie literackie. W roku 2016 Kolokwium odbyło się we Francji w pięknie położonej miejscowości wypoczynkowej Préailles nad Oceanem Atlantyckim, a na warsztat wzięto teksty zaczerpnięte z najnowszej literatury niemieckiej, które następnie zostały opracowane i przedstawione przez studentów w interpretacji scenicznej.

Listopad 2017 r. przyniósł kolejne spotkanie studentów z Polski, Niemiec i Francji, tym razem w gościnnym centrum konferencyjnym w Stapelfeld, niedaleko Vechty, siedziby zaprzyjaźnionego z nami uniwersytetu niemieckiego. Temat Kolokwium brzmiał *Europa w literaturze - marzenie i rzeczywistość*. W ostatnim dziesięcioleciu ukazało się wiele pozycji współczesnych autorów niemieckojęzycznych, którzy podjęli tematykę idei zjednoczonej Europy. Należy do nich pisarka i poetka Marica Bodrożyć urodzona w roku 1973 w Jugosławii. Spośród kilku wydanych przez nią pozycji wybrana została proza z roku 2014 odwołująca się do jej licznych podróży do byłej Jugosławii pod tytułem

Mein weißer Frieden (Mój biały pokój). Obserwacje, wrażenia i przemyślenia autorki z tych podróży umożliwiają czytelnikowi poznanie, a niekiedy zaktualizowanie swojej wiedzy na temat obecnych realiów życia w byłej Jugosławii wraz z jej problemami, które nie ustały po wojnie z lat dziewięćdziesiątych XX w. W dalszym ciągu odciskają bowiem swoje piętno zarówno w sferze społecznej jak i politycznej, nie dając możliwości pojednania jej mieszkańcom. Regionem tym wciąż wstrząsają konflikty w sferze etnicznej czy religijnej, które Marica Bodrożyć przedstawia w formie literackiej, a które odzwierciedlają problem granicy i możliwości urzeczywistnienia idei europejskości. Nadając temu problemowi swoistą perspektywę autorka przywołuje wizję człowieka wolnego, który pomimo wszelkiego zagrożenia, bezradności czy zewnętrznego sprzeciwu wsłuchuje się w swój wewnętrzny głos i poszukuje własnej prawdy. Uczestników Kolokwium zainspirował problem urzeczywistnienia pokoju w sferze intersubiektywnej w zestawieniu z konfliktami w dzisiejszej Europie. Przedmiotem dyskusji stał się również projekt EUROPA w aspekcie polsko-niemiecko-francuskim.

Koncepcja dydaktyczna Kolokwium koncentrowała się wokół tych przemyśleń z jednoczesnym naciskiem na aspekt literacki oraz pogłębianie wiedzy i umiejętności językowych. Zadania te realizowane były w formie opracowywania fragmentów utworu *Mein weißer Frieden (Mój biały pokój)* Maricy Bodrożyć nie tylko w warstwie językowej, lecz przede wszystkim w sferze związków funkcjonalnych i intencjonalnych charakterystycznych dla wybranych fragmentów tej powieści. Stały się one następnie kanwą do poszukiwania ich aktualności z perspektywy europejskich postaw i poglądów politycznych zarówno w kontekście szerokim, a więc ogólnoeuropejskim, jak i narodowo-

1, 2, 3 WIECZÓR AUTORSKI Z M. BODROŻYĆ
4, 5, 6, 7 WARSZTATY
8, 9 GALERIA W BREMIE
FOT. L. SADOWSKA

10

11

12

10 BREMA
11, 12 CENTRUM KONFERENCYJNE STAPELFELD
FOT. L. SADOWSKA

ściowym: polskim, niemieckim czy francuskim. Uczestnicy Kolokwium mieli za zadanie nie tylko wyszukanie i przedstawienie w sposób jasny i obrazowy przejawów tego typu poglądów, ale także wskazanie dróg zmierzających ku urzeczywistnieniu idei wspólnej Europy. Było to pewnym wyzwaniem dla młodych ludzi, którzy wzrastali przecież w zupełnie innych relacjach narodowościowych, społecznych i historyczno-politycznych.

Szczególnie ważkim akcentem naszego Kolokwium stała się obecność samej autorki omawianej książki - Maricy Bodrożić - w przedostatnim dniu pobytu studentów w Stapelfeld. Wieczór autorski zwieńczony żywą dyskusją wyraźnie unaocznili silne emocjonalne zaangażowanie i zainteresowanie młodych Polaków, Niemców i Francuzów życiem w skomplikowanych realiach dzisiejszej Europy, rozumianej jako wspólne dobro, ale i jako konglomerat narodowych odrębności.

Do spotkania z autorką oraz dyskusji studenci mieli możliwość dobrze się przygotować podczas poprzedzających to wydarzenie zajęć w międzynarodowych grupach roboczych, których celem było między innymi poszukiwa-

nie aspektów i wątków prowadzących do wykrystalizowania obrazu człowieka i świata widzianego oczami młodych Europejczyków, a wpisanego w konteksty wybranych fragmentów powieści. W szczególności sposób ujęcia i rozumienia w dziele autorki takich pojęć jak naród, ojczyzna, tożsamość kulturowa i historyczna oraz idea narodowa czy europejska. Rezultaty tych rozważań zostały zaprezentowane nie tylko w dyskusji, ale także w postaci szkiców, zestawień, opisów itp.

Doświadczenia zebrane podczas Kolokwium - zarówno w sferze poznawczej podczas pracy warsztatowej w grupach, czy też w trakcie wydarzeń towarzyszących sympozjum, jak np. zwiedzanie zabytków kultury - wpłynęły w zasadniczy sposób na proces dydaktyczny i na postrzeganie oraz rozumienie szeroko rozumianej kultury europejskiej przez jego uczestników. Miały one także wpływ na sferę interpersonalną budującą atmosferę trójstronnych spotkań i wzajemne relacje między uczestnikami Kolokwium, co również jest istotnym i stałym elementem edukacyjnym naszego przedsięwzięcia.

Z tych powodów założeniem Kolokwium było wspólne i wzajemne uczenie się oraz pozyskiwanie szerszych perspektyw i nowych doświadczeń poprzez aktywny udział studentów w szczegółowo zaplanowanych polsko-niemiecko-francuskich grupach roboczych oraz ich uczestnictwo w takich wydarzeniach dodatkowych jak choćby projekcja filmu dokumentalnego pod tytułem *Zawieszenie broni - 20 lat po rozpadzie Jugosławii* i dyskusja po zakończeniu projekcji, zwiedzanie historycznej starówki Bremy z przewodnikiem, zwiedzanie wystawy i warsztaty w Bremeńskiej Galerii Sztuki, koncert w Filharmonii Bremeńskiej *Die Glocke* oraz wspomniany wieczór autorski i warsztaty z udziałem gościa Kolokwium - pisarki Maricy Bodrożić. Nie bez znaczenia były także oczywiście wieczorne rozmowy studentów, w których wielką rolę odgrywała komunikacja w języku niemieckim, którego pogłębianie jest przecież jednym z naszych najważniejszych celów dydaktycznych.

Kolejne spotkanie w ramach Trójstronnego Polsko-Francusko-Niemieckiego Kolokwium Studenckiego odbędzie się w dniach 17-22 listopada 2018 r., tym razem Polsce. Wydział Humanistyczny Uniwersytetu Zielonogórskiego jako gospodarz spotkania zaprasza uczestników XXVIII edycji Kolokwium do Krzyżowej koto Świdnicy, do tamtejszego zespołu pałacowego - siedziby Fundacji dla Porozumienia Europejskiego, miejsca dobrze już nam znanego, które jest urokliwe nie tylko krajobrazowo, ale przede wszystkim zachwyca atmosferą sprzyjającą pracy w duchu międzynarodowych spotkań. Tegoroczny temat brzmi: *Niezależność państwowa - jedność europejska? Przeszłość i teraźniejszość z perspektywy trzech narodów.*

Liliana Sadowska
Marek Biszczyński

WYDZIAŁ INFORMATYKI, ELEKTROTECHNIKI I AUTOMATYKI

Wręczenie podwójnych dyplomów na WIEA

16 lutego 2018 r. odbyła się uroczystość wręczenia kolejnych, tzw. podwójnych dyplomów studentom Zintegrowanych Studiów Zagranicznych (ZSZ). Dyplomy ukończenia Technische Hochschule Mittelhessen (THM) oraz UZ otrzymał **Bogdan Lipiec** (WIEA), absolwent studiów pierwszego stopnia na kierunku *automatyka i robotyka*. Bogdan Lipiec wykonał pracę dyplomową pod tytułem *Implementacja i wizualizacja maszyny liczącej i pakującej szczotki węglowe / Implementierung und Visualisierung einer Zahl- und Verpackungsmaschine für Kohlebürsten*, której promotorami byli prof. Marcin Witczak (UZ) i prof. Marius Klytta (THM). Bogdan Lipiec jest 43. absolwentem realizowanego już niemal dwadzieścia lat programu Zintegrowane Studia Zagraniczne UZ - THM. Podczas tej samej uroczystości dyplomy ukończenia UZ oraz Vilniaus Gedimino Technikos Universitetas (VGTU) w Wilnie otrzymał **Siarhei Semashka** (VGTU), absolwent studiów drugiego stopnia na kierunku *elektrotechnika*. Siarhei Semashka przygotował pracę magisterską *Investigation of the selectivity of the automatic switches*, pod kierunkiem prof. Grzegorza Benyska (UZ) oraz dr. hab. inż. Ricardasa Masiulionisa (VGTU). Siarhei Semashka jest drugim absolwentem realizowanego od kilku lat programu Zintegrowanych Studiów Zagranicznych UZ - VGTU i jednocześnie pierwszym w historii tego programu (ale również w historii UZ) zagranicznym absolwentem studiów zintegrowanych otrzymującym dyplom ukończenia studiów magisterskich UZ. Absolwenci otrzymali dyplomy

FOT. Z WYDZIAŁU

z rąk prof. Marcina Mrugalskiego, dziekana WIEA oraz prof. Mariusa Klytty (THM, koordynator CUCEE).

Należy dodać, że obydwaj programy studiów zintegrowanych są częścią projektu *Współpraca Uniwersytetów Centralnej i Wschodniej Europy (Cooperation of Universities in*

Central and East Europe - CUCEE). Sieć współpracujących uczelni aktualnie tworzą: UZ, THM, VGTU oraz Uniwersytet Techniczny w Tallinie, Politechnika Lwowska, Politechnika Śląska i Uniwersytet Technologiczny w Mińsku.

Ryszard Rybski
koordynator CUCEE

Panu dr. inż. Tomaszowi Gratkowskiemu
wyrazy szczerego współczucia z powodu śmierci Taty
składają
Dziekan wraz z pracownikami
Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki
Uniwersytetu Zielonogórskiego

rzy przybliżyli im ofertę dydaktyczną, realia studiowania i życia studenckiego na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii. Wszystkie osoby, które odwiedziły Wydział, mogły wziąć udział w wykładach, warsztatach, pokazach i prezentacjach przygotowanych specjalnie dla uczniów i absolwentów szkół ponadgimnazjalnych.

Uczestnicy mogli poznać uroki i praktyczny wymiar matematyki, a także nowatorskie metody jej nauczania. Zmierzyli się z warsztatem analityka danych, a także z bazami danych i wszechobecnym rozkładem normalnym. Dowiedzieli się jakie są metody „Data Science” i gdzie się je wykorzystuje. Poznali tajniki: brył platońskich, kompu-

WYDZIAŁ MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII

Dzień otwarty na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii UZ

14 marca 2017 r. uczniowie szkół ponadgimnazjalnych mogli spotkać się ze studentami oraz wykładowcami, któ-

terów, które są, i których nie ma, sztucznej inteligencji, kryptowalut i bezpiecznego „klikania” w Internecie.

Nasi goście dowiedzieli się, że zdobyta na WMIiE wiedza może być i jest wykorzystywana w praktyce, a także w jakim kierunku zmierza proces kształcenia na Wydziale.

W organizację tego dnia bardzo mocno byli zaangażowani studenci naszego Wydziału, a w szczególności członkowie Koła Naukowego Laboratorium Matematyczne Paradoks.

W spotkaniu wzięli udział uczniowie szkół ponadgimnazjalnych zarówno z Zielonej Góry (Zespół Szkół Elektronicznych i Samochodowych, IV LO, VII LO) jak i spoza niej: z Lubuska (Zespół Szkół Ogólnokształcących i Ekonomicznych) i Przemkowa (Zespół Szkół im. Ireny Sendler).

Program Dni Otwartych zawierał:

—Wykłady:

Wiedza, informacja, dane - po co nam to wszystko? - dr hab. **Zbigniew Świtalski**, prof. UZ;

O skutecznym wdrażaniu metod Data Science w projektach biznesowych oraz po co nam analityk danych? - dr **Jacek Bojarski** i dr **Maciej Niedziela**;

Wszystko zależy od punktu widzenia... - dr **Joachim Syga**;

Czy sztuczna inteligencja zdominuje naszą przyszłość i czy warto poznać metody uczenia maszynowego? - dr **Magdalena Wojciech**;

Matematyka kryjąca się w Blockchain i kryptowalutach - dr inż. **Janusz Jabłoński**;

Komputery duże, małe i takie, których nie ma - mgr **Grzegorz Arkit**;

Bryty platońskie - dr **Magdalena Łysakowska**.

—Warsztaty:

Matematyka w grach komputerowych - dr **Krystyna Białek**, dr **Marta Borowiecka-Olszewska**, dr **Ewa Sylwestrak-Maślanka** wraz ze studentami z Koła Naukowego Laboratorium Matematyczne Paradoks.

—Warsztaty komputerowe:

Śladami Gaussa, czyli o poszukiwaniu normalności - mgr **Arkadiusz Kozioł**, dr **Ewa Synówka-Bejenka**;

Bezpieczne wyszukiwanie informacji w Internecie - mgr inż. **Andrzej Majczak**;

Bazy danych w trzech prostych krokach - mgr inż. **Agata Drzystek**, dr **Anna Fiedorowicz**.

Joachim Syga

Koło Laboratorium „Matematyczne” Paradoks na Dniu Otwartym WMiE UZ

W środę, 14 marca 2018 r., po raz trzydziesty już obchodziliśmy Dzień Liczby Pi. Data ta została wybrana ze względu na to, że w kalendarzu dzień ten można zapisać jako 3.14. W tym dniu Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego zorganizował spotkania z uczniami, studentami i wykładowcami w ramach Dnia Otwartego na WMiE.

Z tej okazji przedstawiciele Studenckiego Koła Naukowego Laboratorium „Matematyczne” Paradoks przeprowadzili dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych warsztaty pt. *Matematyk w grach komputerowych*. Celem warsztatów było pokazanie uczniom, jak wykorzystuje się w grach komputerowych wiedzę matematyczną. Uczestnicy warsztatów, 80 osób, uczniowie z Zespołu Szkół Ogólnokształcących i Ekonomicznych w Lubsku oraz Zespołu Szkół Elektronicznych i Samochodowych w Zielonej Górze mieli okazję poszerzyć swoją wiedzę z zakresu tworzenia i modyfikowania gier komputerowych oraz „losowości” w grach, dowiedzieć się o tym, czy szanse na zdobycie pożądanego przedmiotu w grze są równe i uczciwe, jak działają tzw. „loot boxy”, a po zaznajomieniu się z matematycznymi metodami obliczania prawdopodobieństwa sprawdzili, czy producenci gier stosując „losowość” są z graczami zupełnie uczciwi. Następnie wtajemniczono młodzież jak zabrać się do modyfikowania gier, pokazując, że do tego niezbędna jest znajomość funkcji matematycznych oraz ich przekształceń. W czasie zajęć uczestnicy mieli możliwość stworzenia prostej modyfikacji już istniejącej gry.

Studenci z Laboratorium „Matematycznego” Paradoks zorganizowali również gry, zabawy, ciekawostki na temat

Liczby Pi dla najmłodszych, przeprowadzili też rozgrywki gier planszowych. W rozgrywkach uczestniczyło 37 osób, byli to uczniowie klas czwartych Szkoły Podstawowej nr 1

w Zielonej Górze, którzy zmagali się z Super Farmerem, Biznesem po polsku, Dixitem, Geniuszem oraz Enigmą - grami, które w ciekawy sposób skłaniają do myślenia i szukania niebanalnych rozwiązań.

Mamy nadzieję, że w tym dniu, z budynku Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego nikt nie wyszedł znudzony, a uczniowie pogłęбили swoją wiedzę z zakresu matematyki.

Uczestnicy zajęć zapowiedzieli, że odwiedzą nas, aby uczestniczyć w warsztatach *Matematyka w grach komputerowych cd.* przygotowanych przez Koło Naukowe Laboratorium „Matematyczne” Paradoks.

*Krystyna Białek
opiekun koła LMP
Kornel Żuber
11Mat-SP, koło LMP*

WMIiE na Targach Edukacyjnych 2018

W dniach 6-7 marca 2018 r. odbyły się Targi Edukacyjne Absolwent - edycja zielonogórska. W ramach Targów studenci Koła Naukowego Laboratorium „Matematyczne” Paradoks realizowali projekt *Z matematyką w przyszłość*. Projekt realizowany był w formie warsztatów, na których odwiedzający zapoznawani byli z ciekawymi zagadnieniami i osiągnięciami wielkich matematyków, a także z ważną rolą, jaką w naszym życiu odgrywa matematyka. Uczestnicy warsztatów rozwiązywali matematyczne problemy wykorzystując przedmioty codzienne, takie jak: kartki papieru, kostki, klocki i balony.

Oprócz udziału w warsztatach można było dowiedzieć się: czy trudno jest studiować matematykę, dlaczego

warto studiować matematykę właśnie na UZ, co zrobić po studiach, jakie są możliwości zatrudnienia absolwenta matematyki. Studenci opowiadali także o branżach, gdzie najczęściej można spotkać absolwentów matematyki: IT, bankowość, finanse, consulting, edukacja, ubezpieczenia, przemysł.

Członkowie Koła Naukowego Laboratorium „Matematyczne” Paradoxs, którzy uczestniczyli w Targach Eduka-

WYDZIAŁ MECHANICZNY

Zajęcia dydaktyczne studentów w zakładach pracy

Od wielu lat Zakład Obróbki Ubytkowej, Eksploatacji Maszyn i Pojazdów współpracuje z wieloma zakładami naszego regionu, które umożliwiają studentom odbywanie zajęć dydaktycznych na ich terenie. W dniach 7 grudnia i 11 stycznia, studenci grupy 11 MiBM specjalności *eksploatacja maszyn* odbyli zajęcia dydaktyczne w zakładach Lumel Alicast w Zielonej Górze oraz Nord Napędu w Nowej Soli. Podczas zajęć zapoznali się z profilami produkcyjnymi poszczególnych firm, mieli możliwość uczestniczenia w procesie projektowania form do odlewania, a także w opracowaniu programów na obrabiarki CNC oraz skonfrontowania nabytej podczas studiów wiedzy z praktyką. Zapoznali się również z nowoczesną aparaturą kontrolno-pomiarową.

FOT. Z WYDZIAŁU

cyjnych Absolwent 2018, to: **Agnieszka Kryś, Aleksandra Lubańska i Paula Irska** z grupy 31Mat-SP, **Angelika Pawłowicz, Klaudia Skomoroko i Adrian Urbanek** z grupy 11MAT-SP oraz dr **Krystyna Białek** - opiekun koła LMP.

Krystyna Białek
Joachim Syga

Studenci otrzymali propozycję odbywania praktyk oraz zatrudnienia w zakładach pracy.

Alicja Laber

Zebrań Komisji Inżynierii Powierzchni PAN

6 marca na Wydziale Mechanicznym odbyło się zebranie Komisji Inżynierii Powierzchni Polskiej Akademii Nauk Oddział w Poznaniu. Zebranie otworzył jej przewodniczący prof. Tadeusz Zaborowski, który na wstępie podziękował dziekanowi - prof. Sławomirowi Kłosowi oraz dr. hab. Mariuszowi Jenkowi za zorganizowanie wyjazdowego posiedzenia Komisji. Następnie Dziekan przedstawił krótką historię i charakterystykę Wydziału, po czym wygłosił referat:

FOT. Z WYDZIAŁU

—dr inż. Krzysztof Adamczuk - *Wykorzystanie zagadnień metody „Experiments with Mixtures” do optymalizacji właściwości materiałowych spiekanych materiałów przeciwciernych;*

—dr inż. Albert Lewandowski - *Dziedzictwo technologiczne podczas nagniatania rolkowego żeliw;*

—mgr inż. Michał Ociepa *Stan warstwy wierzchniej stali X153CrMoV12 ulepszonej cieplnie po obróbce ostrzami z regularnego azotku boru.*

Posiedzenie Komisji zakończyło się zwiedzaniem laboratoriów naszego Wydziału.

Tomasz Belica

Seminarium

31 stycznia 2018 r. na Wydziale Mechanicznym w Instytucie Informatyki i Zarządzania Produkcją odbyło się seminarium dr. inż. Marka Sałamaja na temat: *Koncepcja stacjonarnego systemu wizyjnego do śledzenia trajektorii ruchu robota przemysłowego w przestrzeni 3D*. Tematem wystąpienia było zaproponowanie nowej koncepcji oraz zaprezentowanie efektów dotychczas przeprowadzonych badań w zakresie wizualnego systemu do śledzenia trajektorii ruchów robotów przemysłowych na wysokim poziomie precyzji pomiaru. Podczas seminarium omówiono następujące zagadnienia:

- systemy wizyjne oraz ich elementy składowe,
- przykładowe systemy wizyjne wykorzystywane w przemyśle,

FOT. Z WYDZIAŁU

- budowa, obszar działania i zastosowania robotów przemysłowych;
- sposoby identyfikacji położenia obiektu w przestrzeni 3D z użyciem kamer przemysłowych,
- analiza i weryfikacja zniekształceń obrazu w kamerach przemysłowych,
- opracowane oprogramowanie przeznaczone do testowania jakości obrazu,
- opracowane koncepcje realizowanego w projekcie systemu wizyjnego podparte licznymi przykładami praktycznych rozwiązań,
- wpływ algorytmów na polepszenie precyzji pomiaru

z wykorzystaniem realizowanego systemu wizyjnego.

Podczas wystąpienia nakreślono również nowe kierunki badań, np.: sprzętowa realizacja projektu z wykorzystaniem układów rekonfigurowalnych typu FPGA, wykorzystanie czujników o wysokiej rozdzielczości, itp.

Poruszona podczas seminarium tematyka systemów wizyjnych, czy śledzenia trajektorii ruchu robotów przemysłowych w przestrzeni trójwymiarowej 3D, nie była analizowana wyłącznie pod względem teoretycznym, ale również weryfikowana pod kątem realizacji fizycznych rozwiązań. Tego typu podejście pozwoliło na praktyczne zweryfikowanie wielu oczywistych i nieoczywistych definicji oraz zależności w zakresie między innymi kamer przemysłowych, montowanych w nich przetworników obrazu, obiektów czy interfejsów, a przede wszystkim skupiono uwagę na ich parametrach technicznych i technologii wytwarzania. W rezultacie tak uzyskane efekty pracy pozwoliły na fizyczną realizację praktycznych rozwiązań, które pod różnymi względami dość znacznie usprawniały realizowane w projekcie rozwiązanie. Podczas szczegółowej dyskusji analizowano możliwości przeniesienia prowadzonych badań do przemysłu, poszerzenia kontaktów z firmami oraz zewnętrznymi ośrodkami naukowo-badawczymi.

Marek Sałamaj

Seminarium doktoranckie

14 marca 2018 r. na Wydziale Mechanicznym Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyło się seminarium doktorskie mgr. inż. **Anatola Kałasznikowa** pt. *System wspomaganie decyzji doboru parametrów cięcia plazmowego dla potrzeb redukcji kosztów wytwarzania*, studenta III roku studiów doktoranckich. Doktorant przedstawił wyniki badań eksperymentalnych dotyczących cięcia plazmą blachy ze stali S235 JR. Głównym celem badań jest opracowanie systemu wspomaganie decyzji (SWD) doboru parametrów cięcia plazmowego, umożliwiającego redukcję kosztów danego procesu, dla blach o grubości 4, 8 i 12 mm przy natężeniu prądu 80 A i 130 A. Na podstawie wyników przeprowadzonych eksperymentów badany jest wpływ wybranych parametrów na geometrię oraz zmiany strukturalne wyrobu. Dla poszczególnych parametrów określona została klasa tolerancji prostopadłości i tolerancji wymiarowej zgodnie z normą DIN EN ISO 9013:2017. Wyniki badań zostaną zaimplementowane w oprogramowaniu umożliwiającym wspomaganie decyzji dotyczących doboru parametrów cięcia plazmą oraz określenia czasu i kosztu cięcia dla określonej grubości blachy i zakładanej klasy dokładności.

Sławomir Kłos

WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI

Prof. Andrzej Bisztyga otrzymał Odznakę Honorową za Zasługi dla Województwa Lubuskiego

Na posiedzeniu Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego, które odbyło się 21 lutego br., Przewodniczący Sejmiku Województwa Lubuskiego -

FOT.: Z WYDZIAŁU

Czesław Fiedorowicz, poinformował zebranych, że Sejmik Województwa Lubuskiego uchwałą nr XL/616/17 z dnia 19 grudnia 2017 r. wyróżnił dr. hab. Andrzeja Bisztygę, prof. UZ i na wniosek Marszałka Województwa nadał mu Odznakę Honorową za Zasługi dla Województwa Lubuskiego. Uzasadnieniem przyznania odznaki były osiągnięcia w ramach badań naukowych z zakresu prawa konstytucyjnego oraz prawa samorządu terytorialnego, a inicjatorem tego odznaczenia była Marszałek Województwa Lubuskiego Elżbieta Anna Polak.

Odnaczenie jest zobowiązaniem do godnego reprezentowania województwa lubuskiego i do dalszej działalności na jego rzecz. W przypadku prof. Andrzeja Bisztygi można z całą pewnością powiedzieć już w tym momencie, że obowiązek ten jest i będzie przez niego realizowany. Prawo samorządowe jest jednym z wielu pól działalności naukowej Odnaczonego.

Profesor jest autorem lub współautorem 170 publikacji naukowych z zakresu prawa konstytucyjnego i praw człowieka. Dorobek ten uzupełnia wiele opinii prawnych sporządzanych m.in. Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Ministra Sprawiedliwości, Departamentu Strategii i Planowania Polityki Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Departamentu Prawnego i Orzecznictwa Kontrolnego Najwyższej Izby Kontroli, Polskiej Akademii Nauk, Komisji Ustawodawczej Sejmu RP, posłów i senatorów, posłów do Parlamentu Europejskiego, Związku Zawodowego Górników „Solidarność”. Prof. A. Bisztyga pozostaje wieloletnim ekspertem Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej Senatu Rzeczypospolitej Polskiej.

W tym kontekście wspomnieć należy, że na opisywanym posiedzeniu Rady Wydziału prof. Andrzej Bisztyga poddał pod dyskusję propozycję zorganizowania ogólnopolskiej konferencji z zakresu prawa samorządu terytorialnego. Proponowana nazwa konferencji to *Lubuskie Forum Prawa Samorządowego*. Jak słusznie zauważył inicjator tego przedsięwzięcia, samorząd terytorialny i prawo samorządu terytorialnego stanowi taki obszar zagadnień prawnych, który pozwoliłby na wypowiedź przedstawicieli wielu dyscyplin prawnych. Konferencja ta pełniłaby funkcję integracyjną, łączącą nie tylko aspekt konstytucyjny, ustrojowy ale także zagadnienia czysto administracyjne lub finansowe. Idea konferencji zakłada także dyskusję nad historią samorządów terytorialnych oraz badania porównawcze nad funkcjonowaniem samorządu terytorialnego w państwach unitarnych i federalnych, koncepcji zarządu, relacji zarządu ze strukturą państwa.

Rdzeniem organizacyjnym konferencji będzie Katedra Prawa Konstytucyjnego wraz z Katedrą Organizacji Administracji Publicznej. Dr hab. Andrzej Bisztyga, prof. UZ wspominał, że chęć współpracy zgłosiła Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, której przewodniczącym jest senator RP dr Piotr Zientarski oraz Komisja Infrastruktury Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, której przewodniczącym jest senator RP prof. dr hab. Andrzej Misiołek. Patronat medialny będą najprawdopodobniej sprawowały „Przegląd Prawa Konstytucyjnego” oraz „Humanistyczne Zeszyty Naukowe Prawa Człowieka”.

Podkreślić trzeba, że inicjatywa ta znalazła szerokie poparcie wśród członków Rady Wydziału WPIA, a redakcji pozostaje życzyć profesorowi Andrzejowi Bisztydze powodzenia w realizacji tych ambitnych planów.

Joanna Markiewicz-Stanny

Udział Katedry Prawa Cywilnego, Postępowania Cywilnego i Komparatystyki Prawa Prywatnego w konsultacjach z Ministerstwem Przedsiębiorczości i Technologii o nowym typie spółki w Kodeksie spółek handlowych

12 marca 2018 r. w sali Senatu UZ odbyło się spotkanie z przedstawicielami Ministerstwa Przedsiębiorczości i Technologii dotyczące konsultacji przygotowywanych zmian w Kodeksie spółek handlowych. Zamierzeniem Ministra Przedsiębiorczości i Technologii jest wprowadzenie nowego typu spółki (Prostej Spółki Akcyjnej) do Kodeksu spółek handlowych. Przygotowany przez Ministerstwo projekt zmian konsultował m.in. dr Rafał Wrzecień - adiunkt w Katedrze Prawa Cywilnego, Postępowania Cywilnego i Komparatystyki Prawa Prywatnego, który zwrócił uwagę na niebezpieczeństwa dla obrotu prawnego wynikające z proponowanych regulacji wymagające dalszych prac. Przedstawiciele Ministerstwa zapewnili, że prace nad projektem będą kontynuowane również we współpracy z Uniwersytetem Zielonogórskim.

CENTRUM PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I TRANSFERU TECHNOLOGII UZ

Małgorzata Szczepaniak

Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii

Delegowanie pracowników w ramach transgranicznego świadczenia usług było tematem szkolenia zorganizowanego przez Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii Uniwersytetu Zielonogórskiego i Stowarzyszenie Aglomeracja Zielonogórska, które odbyło się 8 lutego 2018 r.

Szkolenie skierowane było do lubuskich przedsiębiorców, którzy przygotowują się do przyjęcia lub już zatrudniają obcokrajowców, bądź delegują swoich pracowników za granicę. Uczestnicy mogli dowiedzieć się o zmianach przepisów dotyczących ustawy o dostępie cudzoziemców z państw spoza UE/EOG do polskiego rynku pracy.

Ekspertem, który przybliżył przedsiębiorcom wszystkie te zmiany prawne, był Łukasz Żak z Żak Legal Support Of-

ciel ZPH Metalkolor.

Przedsiębiorcy, którzy potrzebowali dodatkowych wyjaśnień lub poszukiwali rozwiązania problemów dotyczących bezpośrednio ich firm, mogli skorzystać z pomocy Łukasza Żaka podczas konsultacji indywidualnych zorganizowanych dnia następnego.

Szkolenie sfinansowane było ze środków Komisji Europejskiej oraz Ministerstwa Rozwoju w ramach sieci Enterprise Europe Network, której Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii Uniwersytetu Zielonogórskiego jest jedynym przedstawicielem na województwo lubuskie.

Enterprise Europe Network jest największą na świecie siecią wsparcia współpracy technologicznej i handlowej, dającą możliwość nawiązywania

kontaktów międzynarodowych lokalnym firmom i instytucjom. Sieć obejmuje swoim zasięgiem ponad 60 krajów świata i obsługiwana jest przez ponad 600 punktów kontaktowych.

Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii Uniwersytetu Zielonogórskiego (CPTT UZ) mieści się w Nowym Kisielinie w Centrum Logistycznym Parku Naukowo-Technologicznego UZ Sp. z o.o. CPTT zostało powołane przez UZ, aby łączyć naukę z biznesem. W tym celu CPTT UZ

realizuje zadania wewnętrzne oraz świadczy usługi dla wszelkich podmiotów zewnętrznych, tj. osób fizycznych, osób prawnych, jednostek użyteczności publicznej itp. Celem CPTT UZ jest stymulowanie innowacyjności, promowanie przedsiębiorczości, działanie na rzecz transferu nowoczesnych technologii oraz koordynacja wymiany informacji i doświadczeń pomiędzy Uniwersytetem Zielonogórskim a przemysłem, jednostkami samorządowymi i organizacjami okołobiznesowymi.

Łukasz Żak – prawnik, właściciel firmy doradczo-szkoleniowej Żak Legal Support Office. Specjalizuje się w zagadnieniach związanych z aspektami świadczenia usług transgranicznych, delegowania pracowników do krajów UE oraz EOG, zatrudnianiu cudzoziemców, prawa pracy oraz międzynarodowych kontraktów handlowych. Istotnym elementem firmy są również działania na płaszczyźnie międzynarodowej kooperacji przedsiębiorstw.

W tym zakresie firma aktywnie działa na rynku niemieckim oraz skandynawskim. Biuro Żak Legal Support Office na co dzień współpracuje z firmami z Polski oraz zagranicą.

FOT.: CPTT

ficie. - *W przypadku delegowania pracowników uczestnicy zwracali uwagę na związane z tym tematem skomplikowane kwestie podatkowe i ubezpieczenia społeczne oraz problematyczne rozróżnienie okoliczności podróży służbowej od sytuacji delegowania pracownika za granicę* - relacjonuje Ł. Żak.

Najwięcej uwagi poświęcono zatrudnianiu cudzoziemców, szczególnie w przypadku nowych regulacji prawnych związanych z procedurą oświadczeń o powierzeniu pracy cudzoziemcowi, zezwoleń oraz nowych zezwoleń na pracę sezonową. Przedsiębiorcom często trudno jest odnaleźć właściwe rozwiązanie prawne swojego problemu, co jest istotne zwłaszcza w kontekście legalności zatrudnienia cudzoziemców i odpowiedzialności z tym związanej.

W szkoleniu udział wzięło 23 uczestników z województwa lubuskiego. - *Uzyskałem odpowiedzi na najbardziej palące pytania dotyczące zatrudniania cudzoziemców i delegowania pracowników* - mówi Ryszard Suchecki, właściciel

CZYM JEST TEORIA ROZWIĄZYWANIA INNOWACYJNYCH ZADAŃ (TRIZ) I GDZIE JĄ ZASTOSOWAĆ?

Małgorzata Szczepaniak

www.cptt.uz.zgora.pl

Piotr Karendat

www.novismo.com

Metodyka TRIZ jako droga do innowacyjnych rozwiązań była tematem seminarium zorganizowanego przez Bibliotekę Uniwersytecką, Regionalny Ośrodek Informacji Normalizacyjnej i Patentowej, Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii oraz firmę Novismo Spółka z o.o. Szkolenie odbyło się w Bibliotece Uniwersyteckiej 26 stycznia 2018 r.

Spotkanie moderował **Karol Dąbrowski**, dyrektor Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii Uniwersy-

dzięki metodzie TRIZ, będzie w stanie odkryć największy problem firmy i umiejętnie go rozwiązać, co w konsekwencji doprowadzi do jego wzbogacenia. TRIZ pozwala stać się wynalazcą. Prowadzi krok po kroku do znalezienia rozwiązania, którego efektem jest innowacyjny produkt lub usługa - wyjaśnił **Sergey Yatsunenko** z firmy Novismo.

Sama metodyka pragmatycznych innowacji TRIZ wykorzystywana jest na całym świecie. Swoje początki zawdzięcza jednemu człowiekowi - Henrykowi Altszullerowi, który w latach 50. XX w. odkrył uniwersalne prawa rządzące rozwojem techniki, a następnie wraz ze swoimi uczniami rozwinął to odkrycie w rozbudowany i skuteczny sposób tworzenia innowacji. Słowami kluczowymi opisującymi współczesną metodykę TRIZ są systematyczność oraz algorytmiczność. Każdy proces innowacyjny powinien składać

FOT: CPTT

się z trzech etapów: analizy problemu, jego rozwiązania, a także uzasadnienia koncepcji rozwiązania. Pierwszy z wymienionych etapów jest kluczowy z perspektywy uzyskania dobrego rezultatu końcowego. Zadaniem narzędzi używanych na tym etapie jest odnalezienie głęboko ukrytych przyczyn występowania problemów, a także zmiana początkowego, niemożliwego do rozwiązania problemu w taki sposób, aby jego pozbycie się było możliwie niekłopotliwe. Drugi etap wykorzystuje szereg narzędzi, które stworzone zostały poprzez analizę historycznej działalności wynalazczej ludzkości. Dzięki ich zastosowaniu otrzymuje się bardzo wyraźny kierunek działania, który stwarza bardzo duże szanse na osiągnięcie późniejszego sukcesu. Zmienia się tu także optyka samego działania. Nie trzeba już szukać rozwiązań „po omacku”. Już na samym starcie procesu opracowania rozwiązania uzyskuje się wiedzę, w których obszarach znajduje się rozwiązanie danego problemu. Ostatni z etapów służy zaś weryfikacji proponowanych koncepcji rozwiązań, a także przewidzenia i wstępnej eli-

minacji problemów wtórnych wynikających z wdrożenia danego rozwiązania. To jednak nie wszystko. Metodyka współczesnej TRIZ pozwala także na analizę i wykorzystanie nowych możliwości płynących z opracowanego rozwiązania oraz na wykorzystanie ich do dalszych działań innowacyjnych.

Każdy z etapów systematycznego działania innowacyjnego dysponuje osobnymi narzędziami, ale są one bardzo ściśle powiązane ze sobą: wynik jednego z nich jest informacją początkową dla kolejnego. Nie oznacza to jednak, że w każdym projekcie innowacyjnym wykorzystywane są wszystkie narzędzia. W zależności od potrzeb i typu projektu zestaw ten może się różnić. Dobór poszczególnych narzędzi związany jest z szeroką gamą zastosowań samej TRIZ: tworzenie zupełnie nowego produktu lub procesu będzie pociągało za sobą wykorzystanie innej ścieżki niż usprawnianie istniejących już produktów lub usuwanie ich awarii.

Zastosowania metodyki nie kończą się tylko na kwestiach technicznych. Zgodnie z założeniami TRIZ odnosi się do tak zwanych systemów technicznych: wszelkich przejawów działalności człowieka, a zatem oprócz techniki możemy tu także zaliczyć naukę jako taką, czy też poszczególne sposoby organizacji społeczeństw.

Wykorzystuje się ją także w celach zabezpieczenia własności intelektualnej oraz stworzenia odpowiednich strategii patentowych związanych z obecnymi, a także przyszłymi innowacjami. Co szczególnie ciekawe, elementy metodyki współczesnej TRIZ są wykorzystywane także na uczelniach. Nie zawsze są to również techniczne wydziały. Na przykład Massachusetts Institute of Technology (MIT) oraz Tufts University włączyły elementy metodyki do kierunków związanych z zarządzaniem oraz marketingiem. Okazuje się, że wspomniane wcześniej uniwersalne prawa, którym podlega technika - zasady rozwoju systemów technicznych - doskonale nadają się do planowania kolejnych generacji produktów i możliwości precyzyjnego prognozowania, co w przyszłości pojawi się na rynku. Zastosowanie metody-

ki pozwala także na odkrycie cech, które mają wpływ na decyzje konsumentów o zakupie danego produktu lub też usługi. Wraz z połączeniem tradycyjnych badań marketingowych wiedza na temat tego, jakie cechy powinien mieć przyszły produkt, znacząco pomaga w zaplanowaniu i przeprowadzeniu kampanii promocyjnych, a także w określeniu tego, czy i w jakiej grupie docelowej opracowana innowacja odniesie sukces rynkowy.

Dzięki narzędziom przeznaczonym do prac nad procesami współczesna TRIZ wykorzystywana jest także do opracowywania logistyki: od organizacji pracy poszczególnych jednostek aż do funkcjonowania rozbudowanych systemów komunikacyjnych. Możliwe jest tu nie tylko precyzyjne zaprojektowanie danego procesu, ale też przede wszystkim jego dokładna analiza, odkrycie problematycznych punktów i efektywna eliminacja wszelkich utrudnień.

Jeszcze jedną dziedziną zastosowania współczesnej TRIZ jest pedagogika. Metodyka wykorzystywana jest tu do kształtowania kreatywności oraz postaw wynalazczych dzieci i młodzieży - poprzez rozmaite programy nauczania, a także praktyczne zadania pozwalające na systematyczne rozwiązywanie problemów.

Nauczenie się uporządkowanego i powtarzalnego procesu działania znacząco wpływa także na kreatywność i możliwości rozwiązania każdego problemu, z jakim w życiu codziennym styka się jednostka. Najczęściej stosowana metoda prób i błędów wyparta zostaje tu przez planowane i, co najważniejsze, świadome działania. Podejście proponowane przez TRIZ streścić można w następującym zdaniu: *Zanim zaczniesz działać - pomyśl*. Jak pokazuje przykład południowokoreańskich korporacji, które wdrożyły metodykę do swojej kultury korporacyjnej, podejście takie sprawdza się znakomicie i przynosi swoim użytkownikom rewelacyjne rezultaty.

NOWOŚCI WYDAWNICZE

Leszek Libera, Dzieci Słowackiego i inne szkice romantyczne, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2017, oprawa miękka, s. 244, ISBN 978-83-7842-305-8

Z wszystkich rzeczy, które dotychczas moja mózgowica urodziła, ta tragedia jest najlepszą” [...]. Mowa naturalnie o *Balladynie*. Pisanie jako rodzenie i płodzenie. Tkwiło to w świadomości epoki, przejmującej zresztą starą tradycję; w obiegu były metonimiczne określenia dzieła literackiego jako „płodu”, płodu wyobraźni, niekiedy płodu chorej wyobraźni. Wszystko aktualne do dziś. Na tym kwestię można by zamknąć (tak zazwyczaj się czyni). Ale można też się jej bliżej przyjrzeć. W cytowanym

zdaniu z listu do matki użył autor wyrażenia „rzeczy”, ale to prawie wyjątek, gdyż to, co rodziła mózgowica (mózg w rodzeniu żeńskim, mózg jako *uterus*) Juliusza Słowackiego, najczęściej nazywane było przez niego dziećmi. I to też można zamknąć w jakiejś szufladzie konwencji językowej, chociaż nie jest ona już tak oczywista. [...] wcześniejsza wypowiedź odstania psychologiczny aspekt skojarzenia: dzieło-dziecko, książka-dziecko. *Mazepa* leżący w teczce nazwany jest „płodem (w żywocie matki)” [...]. Słowacki przewidywał chyba, że operowanie taką metaforyką, anonsowanie i wysyłanie książek jako dzieci może nieco urazić, a nawet niepokoić matkę, spieszył więc zapewnić, że dzieci prawdziwe też będzie miał: „Wróć kiedyś, a jeżeli nie - to znajdę sobie za granicą ładną - dobrą - nawet może bogatą żonę... Będę miał synów, córki - wybiorę ci najpiękniejszego z synów - aniołka - przysyłę ci go. Mamo - wpełźnie na twoje kolana - tylko, Matko, odpędzaj go od książek” [...].

[fragment *Dzieci Słowackiego...*, s. 5-6]

„Filologia Polska Roczniki Naukowe Uniwersytetu Zielonogórskiego” 2017 (3), red. D. Szagun, A. Narolska, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2017, B5, oprawa miękka, s. 544, ISSN 2450-3584

Przedkładany tom jest trzecim zeszytem „Filologii Polskiej” w jej nowej odsłonie. Na treść numeru składa się seria studiów i szkiców poświęconych prasie oraz literaturze, również w ich wzajemnych - rozmaicie się układających - powinowactwach.

Niektóre rozprawy koncentrują się wyłącznie na zjawiskach utrwalonych w wypowiedziach zamieszczonych w publikacjach periodycznych, inne zaś dotyczą obecności wybitnych mistrzów pióra na łamach różnych tytułów czasopiśmienniczych - w roli bohatera bądź sprawcy tekstów. A mowa o nazwiskach co najmniej niebagatelnych, gdyż chodzi o laureatki Nagrody Nobla - Elfriede Jelinek, Wisławę Szymborską. Wszystkie segmenty tej części tworzą swoistą monografię, stanowiącą ciekawe dopełnienie naszej wiedzy o prasie oraz literaturze w zakresie wyznaczonych przez poszczególnych badaczy; w rezultacie zastosowane kryteria analiz, odmienne, rysują fenomen w wielu możliwych ujęciach i z wykorzystaniem odrębnych perspektyw - dają wgląd w wybrane zjawiska z czasów od początku XVII wieku po współczesność.

Radosław W. Maruda, *Wybrane aspekty procesu skrawania i kształtowania technologicznej warstwy wierzchniej po toczeniu wykończonowym w warunkach chłodzenia MQCL*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2017, B5, oprawa miękka, s. 154, ISBN 978-83-7842-312-6

Niniejsza praca jest próbą wielostronnego porównania trzech metod chłodzenia przyjaznych dla środowiska, dotyczących zagadnień związanych z wybranymi aspektami procesu skrawania i kształtowania technologicznej warstwy wierzchniej podczas toczenia stali niestopowej C45 i stali austenitycznej nierdzewnej X2CrNiMo17-12-2. [...] Głównym celem pracy jest określenie wpływu dodatków przeciwzatarciowych i przeciwzuciowych na bazie estru fosforanowego w metodzie MQCL, mającego na celu zwiększenie efektywności smarowania strefy skrawania przez powstawanie filmu smarowego na powierzchniach ostrza skrawającego i materiału obrabianego. Stwierdzono, że zastosowanie metod opartych na zminimalizowanym chłodzeniu i smarowaniu jest uzasadnione, ponieważ uzyskano korzystniejsze właściwości technologicznej warstwy wierzchniej w porównaniu z obróbką na sucho, m.in. zmniejszenie chropowatości powierzchni obrabianej, zmiany w umocnieniu WW. Dodatkowo zastosowanie metody MQCL + EP/AW spowodowało zmniejszenie zużycia ostrza skrawającego, mocy i siły skrawania oraz korzystnie wpływało na zjawiska zachodzące w strefie tworzenia wióra. Praca ta to również studium dotyczące doboru optymalnych wartości parametrów tworzenia mgły emulsyjnej w metodzie MQCL i MQCL + EP/AW, takich jak natężenie przepływu objętościowego powietrza, przepływu masowego emulsji oraz odległości dyszy od strefy skrawania.

z wybranymi aspektami procesu skrawania i kształtowania technologicznej warstwy wierzchniej podczas toczenia stali niestopowej C45 i stali austenitycznej nierdzewnej X2CrNiMo17-12-2. [...] Głównym celem pracy jest określenie wpływu dodatków przeciwzatarciowych i przeciwzuciowych na bazie estru fosforanowego w metodzie MQCL, mającego na celu zwiększenie efektywności smarowania strefy skrawania przez powstawanie filmu smarowego na powierzchniach ostrza skrawającego i materiału obrabianego. Stwierdzono, że zastosowanie metod opartych na zminimalizowanym chłodzeniu i smarowaniu jest uzasadnione, ponieważ uzyskano korzystniejsze właściwości technologicznej warstwy wierzchniej w porównaniu z obróbką na sucho, m.in. zmniejszenie chropowatości powierzchni obrabianej, zmiany w umocnieniu WW. Dodatkowo zastosowanie metody MQCL + EP/AW spowodowało zmniejszenie zużycia ostrza skrawającego, mocy i siły skrawania oraz korzystnie wpływało na zjawiska zachodzące w strefie tworzenia wióra. Praca ta to również studium dotyczące doboru optymalnych wartości parametrów tworzenia mgły emulsyjnej w metodzie MQCL i MQCL + EP/AW, takich jak natężenie przepływu objętościowego powietrza, przepływu masowego emulsji oraz odległości dyszy od strefy skrawania.

Osoby z niepełnosprawnościami w polityce społecznej, t. 2: 25-lecie systemu rehabilitacji zawodowej i społecznej w Polsce, red. M. Garbat, M.A. Paszkowicz, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2017, B5, oprawa twarda, s. 304, ISBN 978-83-7842-306-5

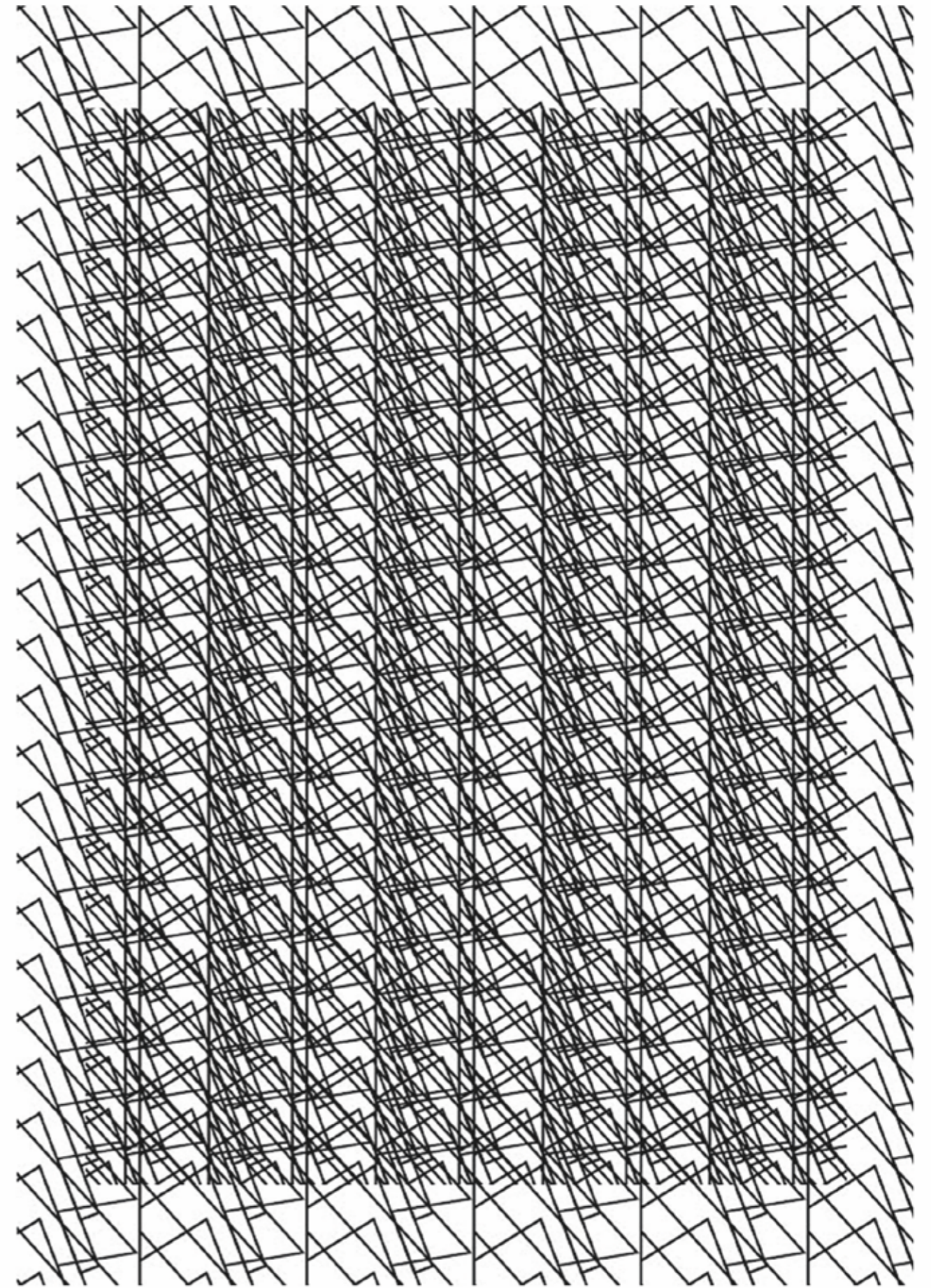
Cykl wydawniczy „Osoby z Niepełnosprawnościami w Polityce Społecznej” ma stanowić platformę do wielowątkowej, interdyscyplinarnej dyskusji nad ewolucją polityki społecznej wobec tych osób, jej współczesnością i przyszłością. Celem jest ukazanie, czym jest polityka społeczna wobec tych osób w praktyce w ramach podejmowanych prób kreowania aktywności, integracji jednostek i grup społecznych - w szczególności na rynku pracy. Uwaga została zatem skierowana na wielorakie wymiary procesu aktywizacji i (re)integracji osób z niepełnosprawnościami, ale także na ich role projektowane i realizowane. Ważne jest również upowszechnianie wiedzy na temat różnorodnych aspektów funkcjonowania tej kategorii osób w społeczeństwie. Niniejszy tom jest poświęcony zagadnieniom aktywizacji i rehabilitacji społecznej i zawodowej osób z niepełnosprawnościami, w tym w szczególności funkcjonowaniu systemu rehabilitacji. Zawiera on teksty, dzięki którym Czytelnik uzyska informacje na temat funkcjonowania systemu rehabilitacji oraz sukcesów i porażek, jakie zaistniały w tej dziedzinie polityki społecznej.

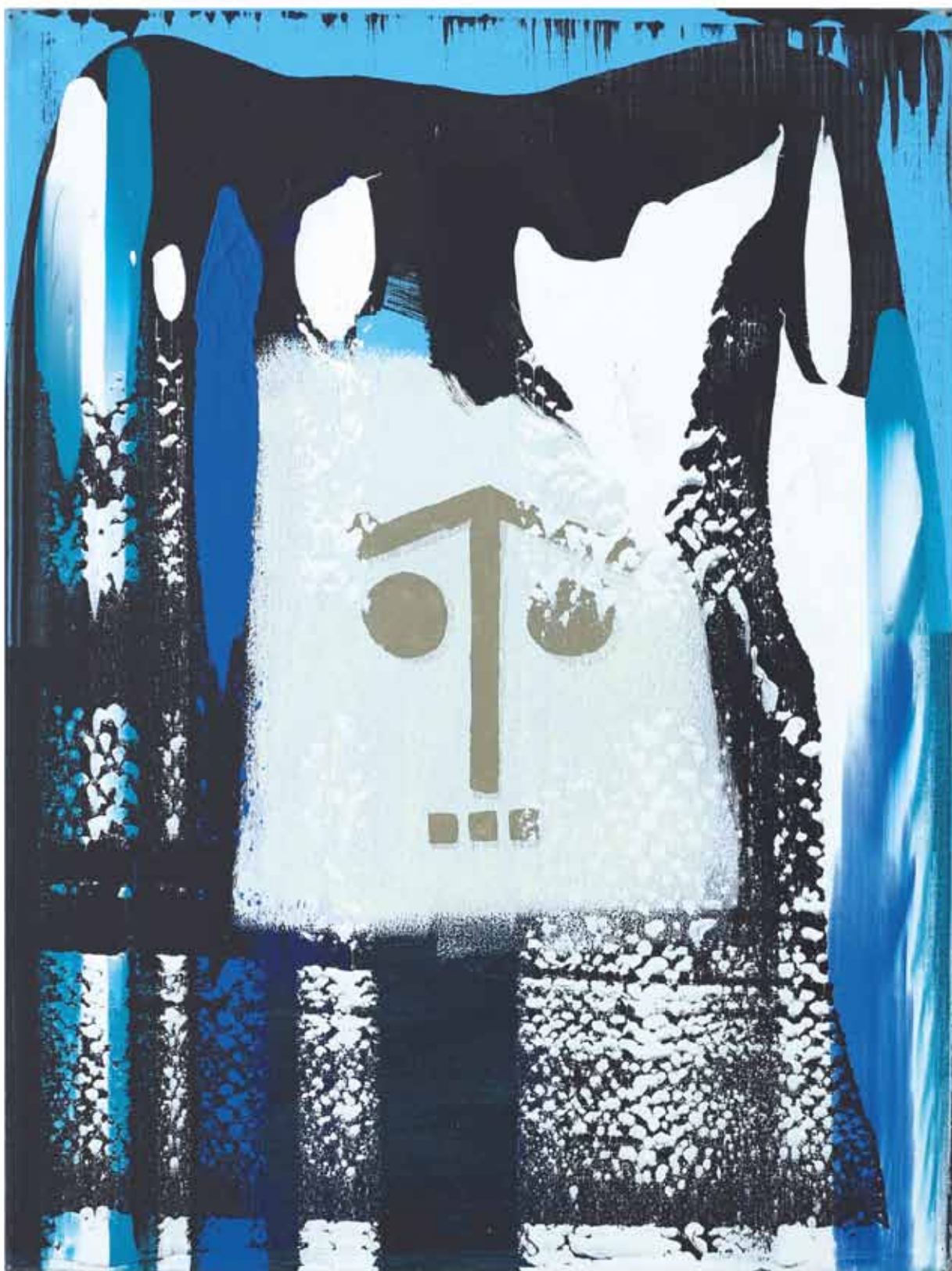
Agnieszka Kania, *Instytucje części ogólnej prawa karnego materialnego w świetle poglądów orzecznictwa, „Acta Iuridica Lebusana”, vol. 6*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2018, B5, oprawa miękka, s. 214, ISBN 978-83-7842-313-3

Publikacja stanowi oryginalny materiał pomocniczy przeznaczony do nauki oraz zgłębiania problematyki części ogólnej prawa karnego materialnego. Wyodrębnione zostały w niej hasła, nawiązujące do fundamentalnych instytucji części ogólnej prawa karnego materialnego, których znaczenie trudno *prima facie* ustalić bez odwołania się (obok poglądów doktryny) do wypracowanej w tym zakresie linii orzeczniczej. Mając na uwadze, że sądowa wykładnia w istotny sposób kształtuje rozumienie wszystkich instytucji prawa karnego materialnego, w przygotowywanej publikacji (której konstrukcję wyróżnia przystępna forma oraz przejrzysty układ) zawarto najbardziej reprezentatywne judykaty, odnoszące się do całości problematyki części ogólnej prawa karnego materialnego - poczynając od zasad odpowiedzialności karnej, a kończąc na ustawowej regulacji stosowania przepisów części ogólnej Kodeksu karnego do innych ustaw przewidujących odpowiedzialność karną.

zebrała Ewa Popiłka
Oficyna Wydawnicza

OL'GA MORAVCOVA, PRACA Z CYKLU „PRZEJŚCIE” 100/70 cm, MIKS TECHNIK GRAFICZNYCH

RYSZARD WOŹNIAK, TWARZE I, 2006, AKRYL NA PŁÓTNIE, 61X46, FOT. R. WOŹNIAK